

APSŪDZĪBA

Paldies tev, brāli Nevil. Tikai vēl brītiņu pastāvēsim, lai palūgtu. Nolieksim savas galvas. Ja ir kādi lūgumi, lai tie tiek darīti zināmi paceļot roku, vienīgi Dievam, sakot: "Es...es..." Un tagad paturiet prātā to, ko jūs vēlaties Viņam paprasīt, un ticiet tam no visas sirds, kamēr arī es pienesu savu lūgšanu par jums.

2 Debesu Tēvs, mēs esam...uzskatām, ka tā ir liela privilēģija nākt uz Tā Kunga namu šajā mākoņainajā dienā un atrast mirdzošo Dieva saules gaismu, un dzirdēt, kā Svētais Gars dzied caur cilvēkiem un runā caur cilvēkiem, vienkārši neliels saules gaismas kūlītis šeit. Mēs pateicamies Tev par to, par to debešķīgo saules gaismu ap mūsu sirdīm. Cik ļoti mēs Tev par to pateicamies! Lūk, viņi ir...

3 Tavi ļaudis tikko pacēla rokas šajā sanāksmē, parādot, ka viņiem ir lūgumi, uz kuriem viņi vēlas, lai Tu šorīt atbildētu. Un es lūdzu, Tēvs, lai Tu dāvā ikvienu viņu lūgumu. To ir tik daudz, sakrauti uz šī galda, un tik daudz lūgumu it visur, slimi cilvēki, kas cieš; telefona zvani, tālsarunas, aptuveni piecdesmit dienā. Ak, Kungs, ko mēs darīsim? Vienkārši vadi mūs, Kungs. Mēs...mēs nezinām, kur mums iet un ko darīt, bet Tu vari šīs lietas pārvaldīt, un mēs lūdzam, lai Tu dāvā to mums. Jo tāds...tāds ir mūsu nodoms, Kungs, ka šo dzīvi, kas mums ir uz zemes, mums esi devis Tu, un mēs gribam to izmantot, lai pagodinātu Tevi. Tagad Tu vadi mūs tajās lietās, Tēvs.

4 Svētī mūs šodien, kad mēs esam sapulcējušies kopā, lai dzirdētu Tā Kunga Vārdu, dziedātu dziesmas, lūgtos. Uzklusi mūsu lūgšanas. Priecājies kopā ar mums dziesmās un runā uz mums caur Vārdu, jo mēs lūdzam to Jēzus vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

5 Es vienkārši nezinu nevienu citu vietu, kur, es uzskatu, būtu lielāks gods stāvēt, nekā stāvēt aiz kanceles, lai lauztu dzīvības maizi gaidošiem, izsalkušiem, izslāpušajiem cilvēkiem. Un tas ir liels gods.

6 Vispirms es gribētu pajautāt, vai šeit ir kāds no Raitu ģimenes, Hetija vai Orvils, vai kāds cits? Hetija. Vai Orvils ir ar tevi, Hetij? Nu, palūdz viņam, lai viņš uzreiz piebrauc pie mājas; par to, ko es viņam teicu, tu zini. Lai viņš ieskrien pie mums, ja var. Es šorīt aizmirsu to paņemt līdzi, kaut ko viņu sunītim, kas viņiem tur ir. Tāpēc es vienkārši... Lūdzu, vienkārši atbrauciet uzreiz uz māju, kad aiziesiet no...pēc dievkalpojuma.

7 Un tagad, Edīte, Hetijas māsa, kuru mēs pazīstam, jau kopš viņa bija meitenīte, kura ir bijusi kropla jau no pašas mazotnes. Bet tagad viņa ir sieviete, un viņa ir ļoti sliktā stāvoklī. Lūk, es, apmēram pirms gada, kad viņai bija pirmā lēkme, es devos uz turieni un ar Dieva palīdzību un žēlastību es uzreiz noskaidroju, kāda bija viņas problēma. Lūk, patiešām, kas nav kārtībā ar to bērnu...

8 Viņa sēž, viņas kājas ir cieši saspiedušās kopā, un viņa pat nevar tās izstiept; tas ir ārkārtīgā spiediena uz nervu sistēmu dēļ. Bet tas nozīmē, ka fiziski ar to bērnu viss ir kārtībā, izņemot bērnu paralīzes sekas, kad viņa bija aptuveni sešus mēnešus veca. Teju vai visu savu dzīvi viņa kļiedza un raudāja, līdz... Mēs lūdzām par viņu pirms daudziem gadiem, un kopš tā laika viņa vienmēr bija laimīga, izņemot aptuveni pēdējo gadu.

9 Un tagad tā tik tiešām ir menopauze. Citiem vārdiem sakot, pārmaiņas viņas dzīvē, un viņas nervi ir tik ārkārtīgā stāvoklī. Un šī lēdija ir ieņēmusi savā prātā, ka viņa mirst, ka viņa...viņa vienkārši vairs nedzīvos, vienkārši stundu pēc stundas. Un jūs zināt. Un veselām, stiprām sievietēm tas ir briesmīgs laiks, tajā laikā reizēm nākas lietot hormonu injekcijas, doties uz slimnīcām, iziet šoka terapiju un tamlīdzīgi.

Cilvēkam ir divas dzīves pārmaiņas.

10 Notiek pārmaiņa no zēna uz vīrieti; no sievietes...no meitenes uz sievieti. Apmēram sešpadsmit, septiņpadsmit gadu vecumā viņi kļūst tik neaprēķināmi. Un, ja varat, vienkārši paciešat viņus tā vecuma laikā. Man ir meita, kura šobrīd ir tajā vecumā, Rebeka. Lūdzieties par viņu. Un par Billiju, ak, ikviens no mums, mēs ejam cauri šim mazliet briesmīgajam vecumam. Un tāpēc

mums ir jābūt pacietīgiem ar viņiem, saprotot, ka tas ir kaut kas, kam...kam viņiem ir jāiziet cauri.

11 Un tagad, Edīte, kad mainās tie septiņi gadi... Ik pēc septiņiem gadiem tava dzīve mainās. Tādējādi septiņreiz septiņi, jūs redzat, un tas padara to diezgan grūtu, un tā ir pilnīga pārmaiņa. Un tas...tas apgrūtina sievietes. Vīrieši šajā laikā parasti paliek tādi kā nedaudz dīvaini un reizēm atstāj savas sievas. Bet sievietes pēc tam ir neauglīgas. Un tam ejam cauri mēs visi, un mums ir jāatceras, ka mums ir jābūt pacietīgiem vienam pret otru šajās lietās un jāsaprot šīs lietas.

12 Un Edīte ir nonākusi tādā stāvoklī, viņa ir zaudējusi daudz svāra, un viņa izskatās slikti. Un...un es saku jums, kādu vakaru, ne jau visi uzreiz, bet vienkārši nelielā braucienā uz... Viņi tur sēž ar viņu dienu un nakti. Un aizbrauciet tur no šī dievnama un...un no citiem dievnamiem, mūsu dievnamiem, kas ir šeit, aizbrauciet kāds uz turieni un apciemojiet Raitu ģimeni. Esmu pārliecināts, ka viņi būs ļoti pateicīgi. Vienkārši aizbrauciet, pasēdiet ar viņiem kādu brītiņu un parunājiet ar viņiem, paspiediet viņiem roku, un nekas cits kā vienkārši draudzīgs apciemojums.

13 Mēs...mēs to tik viegli aizmirstam, ziniet. Un, kad tas atnāk uz mūsu mājām, tad mēs to novērtējam. Un mums ir jāatceras, ka arī citi to novērtē. Un es esmu pārliecināts, ka Raitu ģimene par to būs ļoti pateicīga. Es...es zinu, ka jūs būtu to darījuši, ja jūs būtu zinājuši, kāds ir tas stāvoklis. Bet jūs to nezinājāt, tieši tāpēc es stāstu jums par to šorīt.

14 Aizbrauciet un apciemojiet Raitu ģimeni un pamēģiniet uzmundrināt Edīti. Lūk, nesakiet viņai, ka viņa izskatās slikti. Sakiet viņai, ka viņa "izskatās labi", ka ar viņu "viss būs kārtībā". Un tiešām ar viņu viss būs kārtībā, ja vien mēs turpināsim stāvēt par viņu. Tieši tāpēc mēs esam šeit. Viņa ir mūsu māsa, un...un mēs esam šeit, lai stāvētu par šo bērnu tādā laikā. Tieši tāpat kā es gribu, lai kāds stāv par mani un lūdzas, kad es eju cauri saviem pārbaudījumiem, un jūs gribat, lai kāds to dara par jums.

15 Raitu ģimene jau ilgu laiku...ir vieni no vecākajiem locekļiem, kas apmeklē šo sanāksmi. Viņi un, manuprāt, brālis Rojs Slauters un māsa Slautere. Es tikko pirms brītiņa viņus ieraudzīju, pamāju viņiem, kad viņi ienāca. Es pie sevis nodomāju, kad pagriezios aiz stūra: "Cik daudzus gadus es esmu redzējis, kā brālis un māsa Slauteri ieņem savu vietu šajā draudzē, cauri visiem pacēlumiem un kritumiem, un joprojām laužas uz priekšu? Un Raitu ģimene, un tamlīdzīgi, tu augstu vērtē tādus cilvēkus, saprotiet. Un parādīsim viņiem mūsu atzinību.

16 Un tā, šodien man ir garš vēstījums. Tas ir par apsūdzību.

17 Un...un vēl šovakar, es dzirdēju, ka būs vakarēdiens un kāju mazgāšana, pārējais. Tātad runās draudzes gans, un mums būs...mēs atnāksim. Un, ja jūs...ja esat tuvumā, atnāciet un izbaudiet vēstījumu no draudzes gana, no Tā Kunga, un pēc tam arī kāju mazgāšanu un vakarēdienu, šovakar. Tas būs patiešām ļoti aizņemts vakars, tāpēc mēs priecāsimies jūs redzēt, ja jums nav citas vietas, uz kuru doties.

18 Un mēs vēlamies izteikt atzinību Donam Radelam un...mūsu brālim, un brālim Džeksonam. Un šie brāļi ir mūsu brāļi no mūsu draudzēm, kas sadarbojas. Brālis Džeks Palmers, lūk šeit, kurš uztur to grupu tur Džordžijā. Un mēs...mēs vēlamies augstu vērtēt šos vīrus no visas sirds. Par tiem brīžiem, kad mums ir kalpošanas, kad es ierodos, un...un viņi ierodas apciemot mūs, un mēs to augsti vērtējam.

19 Šorīt es redzu manu labu draugu doktoru Lī Veilu un viņa sievu. Vispirms es tur atpazīnu māsu Veilu, un es turpināju skatīties apkārt, lai ieraudzītu, kur ir brālis Lī. Man ar viņu, kā saka tas senais dienvidnieku izteiciens, ir "nedaudz jāpapļūcas", saprotiet, vienmēr, kad es viņu satieku. Tajā sabraukumā es meklēju viņu katru dienu, lai viņš būtu klāt un man palīdzētu. Es teicu: "Nu, ja Lī atnāks, lai viņš sludina, bet es tikai lūgšu par slimajiem." Un mēs saucām viņu pēc vārda un visādi citādi, bet nevarējām viņu atrast. Tāpēc man...man, man tas ir jādara, nedaudz jāpapļūcas, kad es tikšu pie runāšanas. Bet mēs priecājamies, ka brālis un māsa Veili šorīt ir šeit.

20 Un šeit varbūt ir vēl daudzi citi, kurus mēs nepazīstam. Es redzu šeit māsu, man šķiet, no Čikāgas. Es nevaru...es zinu tur esošo grupu, bet es vienkārši nevaru precīzi nosaukt viņu vārdus. Tāpēc mēs...mēs augsti vērtējam tos, kuri ir no visurienes, lai kur arī jūs nebūtu.

21 Es redzu šeit brāļus, divus jaunus puīšus, kas šorīt tiks ordinēti (vismaz jaunus kalpošanā). Divi mūsu melnādainie brāļi no pašas Ņujorkas, viņi tikko ir saņēmuši savus dokumentus caur Filadelfijas draudzi un ir nosaukuši šo draudzi par vietu, no kurienes viņi nāk. Un mēs uzliksim viņiem rokas, lai Dievs svētītu viņu kalpošanu Ņujorkā. Mums tur ir divas vai trīs mazas draudzes, man šķiet. Brālim Milāno tur ir viena no tām mazajām grupiņām, un mēs...mēs viņus augstu vērtējam. Un...un šeit ir vēl divi, kas tagad dodas izveidot, vadīt dievkalpojumu cilvēkiem no turienes. Un mēs...mēs šīs lietas augstu vērtējam.

22 Lai Tas Kungs jūs bagātīgi svētī. Tik daudzi; es skatos apkārt un redzu tik dažādus cilvēkus, un es vienkārši nespēju nosaukt viņu visu vārdus, taču es zinu, ka Viņš saprot.

23 Un tā, es domāju, vai mūsu māsa pianiste, vai kāds no viņiem varētu atnākt šurp un nospēlēt mums.

Kad uguns ogle bija pieskārusies pravietim,

Darīdama to tik tīru, cik vien tīrs var būt,

Un kad Dieva Vārds...Dieva balss tur teica: "Kas būs mūsu vēstnesis?"

Tad viņš atbildēja: "Šeit es esmu, sūti mani."

24 Kad mēs ordinējam šos kalpotājus ar roku uzlikšanu... Lūk, mēs saprotam, ka Bībeliskais veids kalpotāja ordinēšanai ir roku uzlikšana. Es domāju, ka tieši šeit saputrojās mūsu "Vēlā lietūs" brāļi vai Batelfordas ļaudis un pārējie; kad viņi uzskatīja, ka roku uzlikšana ir garīgo dāvanu piešķiršanai. Lūk, mēs neticam, ka dāvanas atnāk caur roku uzlikšanu. Mēs ticam, ka roku uzlikšana ir tā, ko mēs jau esam redzējuši, atzīšana. Saprotat? Tas ir kā "Āmen!" Saprotat?

25 Lūk, kad viņi uzlika rokas Timotejam un tiem brāļiem, viņi bija pamanījuši, ka tajos vīros bija tā dāvana. Atcerieties: "Modini to dāvanu, kas bija tevī, nāca no tavas vecmamma Loidas." Un viņi saskatīja to Timotejā, un tādēļ vecaji uzlika viņam rokas un ordinēja viņu. Nevis uzlikt rokas cilvēkam, kurš nekad neko nav parādījis, saprotiet. Un viņi vienkārši palūdza svētības. Un mēs visi tam ticam. Tāpēc mēs neizsniedzam garīgās dāvanas; mēs tikai atzīstam tās un uzliekam uz viņiem rokas, lai atzītu viņus, ka mēs ticam, ka Dievs ir izdarījis tās lietas tiem cilvēkiem.

26 Es šorīt pamanīju, tur tālu aizmugurē, ka brālis Makkinnijs no... Man šķiet, tas ir Kinnijs vai Makkinnijs, metodistu kalpotājs, kas sēž tur aizmugurē, kurš arī pavisam nesen tika ordinēts šeit, man šķiet, ka tā tas bija, uz platformas; lai sludinātu tur Ohaio pie brāļa Dauha un māsas Dauhas, un pie tās grupas Ohaio.

27 Ak, kad mēs visi sanākam kopā, šīs mazās vietniņas apvienojas, tas ir brīnišķīgi. Nekādas konfesijas, pilnīgi nekādu saišu, bet tikai Jēzus Kristus, tas arī viss, saprotiet, vienkārši "sēžam kopā debesīs".

28 Labi, māsa, lūdzu, nospēlē mums... Vienkārši nodziedāsim no tās šo vienu pantiņu: "Kad uguns ogle bija pieskārusies pravietim." Nodziedāsim to tagad kopā.

Kad uguns ogle bija pieskārusies pravietim,

Darīdama to tik tīru, cik vien tīrs var būt,

Un kad Dieva balss tur teica: "Kas būs mūsu vēstnesis?"

Tad viņš atbildēja: "Šeit es esmu, sūti mani."

Runā, mans Kungs, runā Mans Kungs,

Tagad lai iznāk brāļi, lūdzu.

...un ātri atbildēšu es...

29 Lai iznāk pārējie brāļi kalpotāji, lūdzu, kuri uzliks viņiem rokas.

...mans Kungs...

Tie, kas sadarbojas ar šo dievnamu, brālis Radels, brālis Lembs un pārējie. Uz šejieni, lūdzu.

...un es atbildēšu: “Kungs, sūti mani.”

(Tagad, lūdzu, lēnām.)

*Ak, šobrīd grēkā un kaunā miljoni mirst,
Vai dzirdi viņu skumjo un rūgto saucienu;
Steidzies, brāli, steidzies viņus glābt;
Ātri saki: “Kungs, šeit es esmu.”*

*Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,
Runā, un es ātri atbildēšu Tev;
Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,
Runā, un es atbildēšu: “Kungs, sūti mani.”*

30 Kāds ir tavs vārds, brāli? [Brālis saka: “Orlando Hants.”–Tulk.] Brālis Orlando Hants no Ņujorkas pilsētas. Vai pareizi? Un brālis... [Otrs brālis saka: “Jāzeps Kulmans.”] Jāzeps Kulmans.

Tagad, mani brāli, lūdzu, vienkārši pagriezieties pret sanākušajiem.

31 Brālim Hantam un brālim Kulmanam, viņiem uz sirds ir Dieva aicinājums. Un, kā mēs tikko nodziedājām šo dziesmu: “Šobrīd grēkā un kaunā miljoni mirst.” Viņi ir sadzirdējuši šo skumjo un rūgto saucienu. Un mēs prasām viņiem: Steidziet, brāli, steidziet viņus glābt. Redziet, ātri sakiet: “Kungs, šeit es esmu.” Tieši šādi viņi atbild šorīt.

32 Un mēs, kā šīs draudzes un šīs grupas brāļi, atzīstam to, uzlikdami viņiem mūsu rokas un sniedzot viņiem sadraudzības roku, lai viņi būtu Jēzus Kristus liecinieki ar mūsu atbalstu šeit, ka mēs atbalstīsim viņus visā, kas ir godājams un pareizs iekš Evaņģēlija. Mēs pastāvīgi lūgsim par šiem vīriem, lai Dievs lieto viņus Savam godam. Un lai viņu kalpošana Ņujorkā ir bagātīga un liela. Lai viņu...viņu dzīves ir pilnas ar kalpošanu Viņam, ievēdot Valstībā tos dārgos kulišus. Lai viņi dzīvo ilgu un laimīgu mūžu. Lai Kungs Dievs apjož viņus ar Savu mūžīgo klātbūtni un dod viņiem veselību un spēku, un uztur viņus Savā kalpošanā, līdz Jēzus Kristus pasauks viņus uz viņu mūžīgajām mājām Debesīs, lai atpūstos.

33 Lai tagad šī sanāksme...kamēr mēs noliecam savas galvas, bet mēs, kalpotāji, iznākam priekšā, lai uzliktu viņiem rokas.

34 Mūsu Debesu Tēvs, mēs uzliekam savas rokas brālim Hantam Kunga Jēzus Kristus Vārdā, ka tas, ko mēs zinām par viņu, Kungs, ir pareizi. Un mēs pateicamies Tev par šo kalpošanas aicinājumu viņa dzīvē. Kungs, runā caur šo brāli, iegūsti dvēseles, nes atbrīvošanu, Kungs, tiem, kas ir gūstā – gan slimībās, gan prātā, gan fiziski, gan garīgi. Kungs, dāvā viņam īstu kalpošanu, lai sava ceļa beigās viņš varētu atskatīties uz to noieta ceļu un redzēt, ka ar Dieva žēlastību viņš ir spējis uzvarēt ikvienu ienaidnieku. Mēs to lūdzam caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Āmen.

35 Mēs uzliekam savas rokas arī brālim Kulmanam kā liecinieki, Kungs, lai atzītu viņa aicinājumu, ka mēs, šī draudze, šī cilvēku grupa, ticam viņam kā Kristus kalpam. Un mēs lūdzam, lai Tu svētī viņu un dod viņam lielu, varenu kalpošanu, lai viņš iegūtu dvēseles Tev, Kungs, un atbrīvotu gūstekņus un sagrautu sātana spēkus ap to cilvēku dzīvi, ar kuriem viņš ir saistīts. Dod viņam, Kungs, auglīgu dzīvi, labu veselību un izturību. Un turklāt, kad viņš nonāks sava ceļa beigās, Kungs, dāvā, lai viņš var atskatīties uz to garo noieta ceļu un ieraudzīt, kur, caur Jēzus Kristus žēlastību, viņš ir spējis salauzt visas ienaidnieka važas Dievam par godu.

36 Debesu Tēvs, lai šie vīri šādi dzīvo un strādā Dieva druvā. Lai Tavas svētības ir uz viņiem un paliek ar viņiem līdz tam laikam, kad mēs visi sapulcēsimies pie mūsu lielā Skolotāja kājām. Mēs to lūdzam Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

37 Lai Dievs tevi svētī, brāli Hant, dod tev auglīgu kalpošanu. Lai Dievs svētī tevi, brāli, un dod arī tev auglīgu kalpošanu. Lai Dievs jūs svētī. Vēlreiz:

*Kad uguns ogle bija pieskārusies pravietim,
Darīdama to tik tīru, cik vien tīrs var būt,*

Un kad Dieva balss tur teica: “Kas būs mūsu vēstnesis?”

Tad viņš atbildēja: “Šeit es esmu, sūti mani.”

Ak, runā, mans... (Lai Viņš uzrunā daudzas jaunas sirdis.) ...runā, mans Kungs (Dieva aicināts!)

...un es ātri atbildēšu Tev;

Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,

Runā, un es atbildēšu: “Kungs, sūti mani.”

38 Cik ļoti mēs pateicamies Tam Kungam šorīt par šo lielo godu, ka draudze ir lieciniece tam, ka kalpotāji tiek sūtīti darba laukā šajā pēdējā dienā. Lai Dieva žēlastība ir ar jums, mani brāļi! Es ceru, ka Viņš sūtīs jūs uz ārvalstu darba laukiem un pa visu pasauli, sludinot šīs neizmērojamās Jēzus Kristus bagātības tur, kur tas ir ļoti vajadzīgs. Šodienas pasaulei tas ir tik ļoti vajadzīgs.

39 Lūk, ir tik daudz šādu labu lietu, un tev vienkārši ir jāpaņem mazliet no *šejienes* un mazliet no *turienes*, lai to visu iekļautu šīrīta dievkalpojumā. Un tā, šodien mēs... Es runāju par tēmu, par kuru es...reizēm man nepatīk skatīt šos patiešām drausmīgos laikus.

40 Un tā, pagājušajā svētdienā, ja kāds no jums nebija šeit un nesaņēma vēstījumu par “Trešo iziešanu”; un ja jums patīk tās lentes, es ticu, ka šo jūs izbaudīsiet, “Trešā iziešana”.

41 Kas mums šeit ir, slimis puika vai kas? Ak, mazs, kropls puika. Jā. Lai Dievs viņu svētī. Tieši tā. Labi. Pašās dievkalpojuma beigās mēs jebkurā gadījumā palūgsim par slimajiem, saprotiet. Tāpēc mēs, lūk, mēs...

42 Mēs aicinām jūs, varbūt jūs varētu noklausīties vēstījumu par “*Trešo iziešanu*”, par trešo reizi, kad tā gaismā, Tā Kunga eņģelis, kas ir izsaucis cilvēkus uz iziešanu, ir parādījis sevi redzamā veidā uz zemes, iziešanā. Saprotat? Es domāju, ka tas ir patiešām grandiozi, priekš manis: trešā iziešana!

43 Vai jūs neiebilstat, ja es novilkšu žaketi? [Sanāksme saka: “Nē.”–Tulk.] Šorīt dievnamā ir drausmīgi karsti, un vienīgā gaisa kondicionēšana, kas mums ir, ir tas, ko jūs paši vēdināt. Jums pašiem ir jāražo sava enerģija. Tāpēc mēs plānojam viendien ierīkot šeit dzesēšanas sistēmu, tiklīdz mēs spēsim visu nokārtot.

44 Un tā, mēs būtu pateicīgi, ja jūs...ja jūs vēlētos noklausīties vēstījumu “Trešā iziešana”. Lūk, mums ir bijušas daudzas iziešanas, bet mēs pavisam noteikti varam precīzi parādīt trīs iziešanu vietas, laiku, kad Dievs ir nonācis uguns staba veidā, lai izsauktu un atdalītu cilvēkus. Un tagad tas atdala cilvēkus.

45 Un mēs redzam, ka tad, kad Viņš sasauca Savu pirmo iziešanu, Viņš gāja tiem pa priekšu uguns stabā un vadīja viņus uz...vezdams viņus uz zemi, kur vēlāk Viņš parādījās viņu priekšā cilvēka veidolā, ko sauca Jēzus Kristus. Viņš atnāca no Dieva un devās pie Dieva. Un tad Viņš tika noraidīts. Un tad Viņš atnāca, lai izsauktu ļaudis no formālā stāvokļa, kurā tie bija nonākuši, kā tas bija noticis ar viņiem Ēģiptē; viņi bija nodevušies grēkam un ēģiptiešu dzīvesveidam. Un Dievs viņus izsauca.

46 Un tā, mēs redzam, ka otrajā reizē viņi bija nonākuši nebrīvē Romas impērijas pakļautībā. Un viņi aizgāja ticības mācībās un aizgāja prom no īstena patiesuma pielūgsmē, un Dievs atkal atsūtīja vēl vienu iziešanu. Un... Viņš parādījās kā Cilvēks, kas veda cilvēkus.

47 Pirmajā iziešanā Viņš bija uguns stabs. Pēc tam, kad Viņš atnāca uz pasauli tajā zemē, uz kurieni Viņš veda viņus... Kāda brīnišķīga līdzība tam, kas būs Tūkstošgadu valstībā, uz kurieni Viņš ved Savu draudzi šobrīd. “Mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir, un mums būs tāds ķermenis, kāds ir Viņa paša godpilnais ķermenis.”

48 Un šodien caur Evaņģēlija gaismu, kas atspoguļojas no gaismas, no Uguns staba, kas redzams mūsu vidū... Zinātne ir to ieraudzījusi. Tas ir laikrakstos un visā pasaulē. Un gan zinātniski, gan garīgi ir atzīts, ka tas ir tas pats uguns stabs, caur tām pašām zīmēm un tām lietām, ko tas ir vienmēr darījis. Un tagad, šādā laikā, kad ir tik daudz fanātisma un pārējā, tomēr Dievs vienmēr identificē Sevi. Lūk, mēs to redzam.

49 Un cik brīnišķīgi ir apzināties, ka “kādu dienu šī laicīgā telts”, šis vecais, nīcīgais ķermenis, kurā mēs slimojam un ciešam, “tiks izmainīts un izveidots kā Viņa godpilnais ķermenis; tad mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir”, un būsim kopā ar Viņu tajā Zemē, uz kuru mēs šodien dodamies. Ak, es...tas teju vai liek mums piecelties un nodziedāt: *Es eju uz Apsolīto zemi*. Tā vai citādi viņi to, droši vien, dziedās kristībās, jo tā ir mūsu kristību dziesma.

50 Tagad tiem brāļiem, kas ir šeit un arī tais vietās, kur tiek izplatītas šīs lentes, un tas ir pa visu pasauli. Šie vēstījumi nav adresēti kādam konkrētam cilvēkam. Un mēs negribētu, lai cilvēki domā, ka mēs esam kāds klans vai fanātiķu grupa, kas ir sanākuši kopā, lai nošķirtos, acīmredzami bez ticības, vai lai atdalītos pret kādu vai pret Dievu, vai pret draudzi. Mēs esam par draudzi. Bet mēs tikai cenšamies norādīt, caur Svēto Garu un ar Viņa palīdzību, uz šīs šķelšanās, kāda mums ir šodien, iemeslu. Mēs, mēs tam neticam.

51 Mēs ticam, ka visām draudzēm būtu jābūt kopējā sadraudzībā, nevis nošķirtām vienai no otras; metodisti ir savā grupā un baptisti savējā, un vieninieki, un trīsvienīgie, un kas vēl mums ir, visi ir nodalīti. Mēs ticam, ka visiem vajadzētu būt kopā kā vienai lielai, vienotai Jēzus Kristus Ķermeņa grupai, gaidot to godības pilno atnākšanu. Viņiem vispār nevajadzētu būt atdalītiem.

52 Un kas to sadala; noteikti ir jābūt kādam pamata iemeslam, kādēļ mēs neesam kopā. Izpētot to, es saprotu, izpētot to, ka tas nav saistīts ar mūsu ādas krāsu; jo dzeltenie, melnie, brūnie un baltie, visi dalās dažādās organizācijās. Tas nav ēdiens, ko mēs ēdam; mēs visi ēdam vienu un to pašu ēdienu. Mēs valkājam tādas pašas drēbes un visu pārējo. Bet es redzu, kur ir tas galvenais iemesls: tas ir cilvēks, kas ir nogājis no Evaņģēlija mācības iemītās takas, ikviens cilvēks...

53 Un ir jābūt kādam veidam, kā noteikti parādīt, kas ir pareizi un kas nav pareizi. Un vienīgais veids, kā to var izdarīt, ir nepiemērot Vārdam nekādu skaidrojumu, vienkārši lasīt to tādu, kāds tas ir, un tā tam ticēt.

54 Ikviens cilvēks, kurš pieliek tam savu skaidrojumu, liek tam sacīt kaut ko citādāku, un tas atved to atpakaļ pie sākotnējās organizācijas, kas bija katoļu baznīcai. Jo katoļu baznīca tic, ka Dievs ir Savā draudzē un ka Vārdam nav nekāda sakara ar to; un Dievs ir Savā draudzē.

55 Un mēs, protestanti, kā mēs redzam Atklāsmes 17. nodaļā, ka viņi visi savienojās kopā un ka katoļu baznīca bija visu organizāciju “māte”. Un mēs redzam, ka protestantu organizācija, kaut arī akla, akla, tai ir tāda pati daba kā katoļu baznīcai. Bībele katoļu baznīcu sauc par “netikli” un protestantu baznīcas tā sauc par “ielasmeitām”, saka, ka tā netikle bija “ielasmeitu māte”. Un tā ir, laudis, tā ir sieviete ar sliktu reputāciju, kas dzīvo neuzticīgi saviem laulības solījumiem.

56 Un mēs apgalvojam, ka esam Kristus līgava, un tomēr esam tik neuzticīgi. Kas būtu neuzticība? Dzīvot pretēji tai disciplīnai, kuru Dievs ir iedevis Savai līgavai (tas ir mans viedoklis), Bībelei. Un tas, es ticu, ir nekļūdīgs Dieva Vārds.

57 Un tādējādi mēs redzam, ka protestantu draudze, lai viņiem būtu organizācija, atdala sevi pat no Rakstiem, lai izveidotu savu organizāciju. Kalpotāji, ordinētie, turēsies pie tādām lietām, ko viņi...

58 Lūk, viņi nāk pie manis uz kabinetu un istabām, simtiem, un saka man: “Brāli Branham, tu met cilvēkiem tos izaicinājumus. Nevienš tur nenostāsies pret to. Viņi zina, ka tā ir patiesība.”

Nu, es sacīju: “Tad kāpēc jūs to nedarāt?”

59 “Nu, redzi, ja es to darīšu, man nāksies ubagot maizi. Nevienš... Man ir kalpošana. Man ir jātiek pie Tā Kunga, un man ir jātiek pie cilvēkiem. Un man nebūs nekāda atbalsta.”

60 Ja vien jūs saprastu, ka Kristus ir mūsu atbalsts! Bībele ir mūsu atbalsts. Saprotat?

61 Bet tas, saprotiet, tad tas iemet protestantu draudzi tieši tajā pašā vietā, kur ir katoļu baznīca.

62 Katoļu baznīcai ir vienalga... Nu, es nesaku... Es negribu to pasniegt tik rupji, sacīt, ka viņiem ir vienalga, ko saka Bībele. Viņi...viņi tic Bībelei, bet, saprotiet, viņiem ir... Katoļu baznīca balstās uz apustulisko pēctecību. Tā ir pāvestu pēctecība, un viņi sauc Pēteri par pirmo pāvestu, un tik uz priekšu. Lūk, viņi...viņi tam tic. Viņi tam neapšaubāmi tic.

63 Un protestanti, saprotiet, viņi sanāk kopā un kļūst par tieši tādu pašu organizāciju, kāda bija Nikejā, Romā, kur viņi organizēja katoļu baznīcu ar...Nikejas padomē. Un mēs redzam, ka tās abas ir vienādas. Tās abas ir vienādas, tās atstāj Dieva Vārdu, lai izveidotu organizāciju. Saprotat? Un tad, kad runa ir par daudzām lielām patiesībām, kas šodien šķiet neparastas, tās viņiem ir svešas, jo viņi tiek apmācīti tikai caur rituālu.

64 Mums nav nekādu rituālu, izņemot Bībeli. Mums nav nekā cita, kā vien Dieva Svētais Vārds, un tieši uz tā mēs stāvam.

65 Un tā, šodien, es vēlos izlasīt kādu Rakstu vietu, tikai uz brītiņu, no svētā, svētītā Dieva Vārda, kas atrodas Lūkas Evaņģēlija grāmatā. Lūkas Evaņģēlija 23. nodaļa, lai ieliktu pamatu, uztaisītu platformu tam, ko es gribu pateikt, pamatdomu tam, par ko es gribu runāt. Un tagad atšķiriet Lūkas Evaņģēlija 23. nodaļu, un es gribu izlasīt vienu pantu. Tas ir viss, kas man šorīt ir vajadzīgs šim pamatam, uz kura to uzlikt. Un tagad mēs lasīsim divdesmito...23. nodaļu, 33. pantu no 23. nodaļas.

Un kad viņi nonāca vietā, ko sauc par Golgātu, viņi sīta viņu krustā un arī abus ļaundarus, vienu pa labo, otru pa kreiso roku.

66 Un tā, es gribu paņemt no šejienes, no šī lasījuma, četrus vārdus, lai pamatotu to, ko es gribu pateikt, “tur viņi sīta Viņu krustā”, četri vārdi. Un mana tēma saucas... Es izvirzu šo apsūdzību šodienas konfesionālajām draudzēm, kā arī daudziem neatkarīgajiem par atkārtotu Jēzus Kristus krustā sišanu šajā laikā. Es apsūdzu viņus! Šorīt tas saucas: *Apsūdzība*.

67 Un es vēlos to tā pielietot, it kā tā būtu zāle, tiesas zāle, kur bija... Un galu galā, kancele un draudze ir tiesas zāle. Bībele saka, ka tas ir tiesas tronis, ka tai ir jāsākas no Tā Kunga nama. Un tas ir kā tronis un...un zvērinātie, un liecinieki, un tā tālāk. Un kā mans liecinieks šodien ir Dieva Vārds.

68 Un mana apsūdzība ir pret šodienas draudzēm. Lūk, es to neattiecinu uz grēcinieku; es to saku tikai draudzei. Un tagad tas...tas būs ierakstīts lentēs, un es centīšos to pabeigt, cik ātri vien varēšu. Es apsūdzu šo paaudzi par Jēzus Kristus otro krustā sišanu!

69 Un tā, lai to izdarītu šajā periodā, kurā mēs dzīvojam, lūk, kas man ir jādara – man ir jāuzrāda pierādījumi. Ja man ir jāizvirza apsūdzība, man ir jāuzrāda pierādījumi par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Ja man viņus ir jāapsūdz, man ir jāuzrāda pierādījumi, lai pierādītu to, ka tas ir, lai tas, ko es saku, stātos galvenā tiesneša priekšā. Kurš... Un es uzņemos prokurora lomu šajā apsūdzībā. Ar Dieva Vārdu kā manu liecinieku, es apsūdzu šo paaudzi par krustā sišanu.

70 Man ir jāparāda, un es parādīšu, ka tas pats gars, kas atnesa pirmo krustā sišanu, ir uz cilvēkiem šodien un dara to pašu. Man tas ir jādara, jo tā ir krustā sišana; ka viņi ir situši krustā. Man ir jāparāda cilvēkiem, ka tā pati attieksme cilvēkos šodien dara to pašu garīgi, ko toreiz viņi izdarīja fiziski. Viņi fiziski sīta krustā Jēzu Kristu, Dieva Dēlu. Bet tagad, šodien, caur to pašu Vārdu un caur to pašu Svēto Garu, un to pašu Vārdu es vēlos parādīt draudzēm, kur tās stāv; ka tās dara to pašu šodien, un Bībele saka, ka tās to darīs; un pierādīt, ka tā ir tā diena, kurā mēs dzīvojam.

71 Tas nebūtu bijis izdarāms pirms dažiem gadiem. Es teiktu, ka pirms piecdesmit gadiem to nevarētu izdarīt, bet šodien tas ir ļoti atbilstošs laikam. Un to nebūtu bijis iespējams izdarīt, varbūt, pirms desmit gadiem, bet šodien to var izdarīt, jo laiks ir beidzies. Mēs atrodamies pēdējā laikā. Un kā Viņa kalps es ticu, ka mēs teju teju pāriesim no šīs zemes uz citu.

72 Tāpēc laiks atgriezties no grēkiem, kā valstij, vairs nepastāv. Es ticu, ka šī valsts vairs nevar atgriezties no grēkiem. Es ticu, ka tā ir pārkāpusi robežu starp žēlastību un sodu. Es ticu, ka tā ir nosvērta svaros.

73 “Brāli Branham, pirms tu sāksi savu lietu, kā tu grasies to pierādīt?”

74 Tieši ar to, ka mēs esam vainīgi tajos pašos grēkos, kuru dēļ Dievs iznīcināja pasauli, pirmsplūdu laiku pasauli. Mēs esam vainīgi tajos pašos grēkos, kuru dēļ Viņš iznīcināja pasauli Sodomā un Gomorā. Un tagad mūsu priekšā atrodas visi tie paši garīgie pierādījumi, visi tie paši garīgie pierādījumi, kas ir zināmi visai pasaulei, kas atnesa Dieva žēlastību tām paaudzēm, ka arī to

noraidīšana atnesa sodu. Tādēļ, ja šī paaudze ir noraidījusi to pašu žēlastību, kas tika nicināta tajās dienās, tad Dievs būtu netaisns, ja ļautu viņiem izsprukt bez soda.

75 Kā reiz teica mans draugs Džeks Mūrs: “Ja šī valsts tiks cauri bez Dieva soda, tad Dievam būs pienākums augšāmcelt Sodomu un Gomoru un atvainoties par to sadedzināšanu.”

76 Lūk, mēs zinām, ka garīgā ziņā viņi šodien dara to pašu, jo arī viņi dara to ar tādu pašu mērķi un tādā pašā veidā, kā to darīja Kunga krustā sišanas laikā fiziski. Viņi to dara skaudības dēļ, garīgā akluma dēļ. Jo viņi negrib redzēt. Viņi negrib to dzirdēt.

77 Jēzus Savā uzturēšanās laikā šeit uz zemes, Viņš teica: “Jesaja par jums labi pateica: 'Jums ir acis, bet jūs neredzat, un ausis, bet jūs nedzirdat.’” Saprotat?

78 Tas pats iemesls, tas pats mērķis un tie paši apsvērumi – viņi atkal, no jauna veic Kristus krustā sišanu (kā mēs to pēc brīža aplūkosim) to pašu iemeslu dēļ, kāpēc viņi darīja toreiz.

79 Viņi nespēj atrast neko, kas būtu pret to; viņi neuzdrošinās to apstrīdēt. Un viņi zina, ka tas pierādījums ir tur. Un viņi zina, ka tā saka Bībele. Un vienīgais, ko viņi var darīt, ir to zaimot. Precīzi. Tā ka... Un visas šīs lietas, tie paši iemesli.

80 Un tagad, pamatojoties uz to, es izaicinu šo paaudzi par Jēzus Kristus krustā sišanu; par krustā sišanu, un viņi ir vainīgi; ar netīrām, ļaunām, egoistiskām, konfesionālām rokām viņi sit krustā dzīvības Valdnieku, kurš gribēja darīt Sevi zināmu cilvēkiem.

Jūs teiksiet: “To pašu Personu?”

81 “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa, un izpauca Sevi.” Vārds tika darīts redzams miesā, un viņi nosodīja to miesu un nodeva to nāvei, jo Vārds bija izpaucies. Ebrejiem 13:8 ir teikts: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Tas ir tas pats Vārds. Saprotat? Un tā pašā iemesla dēļ viņi cenšas sist krustā Vārdu.

82 Un tā, atpakaļ pie mana lasījuma, atpakaļ pie tēmas, kuru es vēlos apskatīt. “Tur” – tie četri vārdi, izskaidrosim tos, “tur”. “Tur” – vissvētākajā pilsētā pasaulē, Jeruzālemē. “Tur” – visreligiozākajā pilsētā pasaulē. Tur “viņi” – visreligiozākā tauta pasaulē, reliģiskos svētkos, Pashā svētkos. “Tur” – visreligiozākā vieta, visreligiozākā pilsēta, vislielākā no visām organizācijām, to visu galva. Tur “viņi” – visreligiozākie cilvēki visā pasaulē bija sanākuši kopā no visas pasaules. Viņi “sita krustā” – visapkaunojošākā nāve, kāda vien varēja būt, nonāvēt...kā cilvēku varēja nonāvēt; kails, Viņam norāva drēbes. “Viņš nicināja negodu.” Viņi... Uz krucifiksa Viņam apkārt ir aptīta drāna; bet viņi norāva Viņam drēbes. Visapkaunojošākais!

83 “Tur” – vislielākajā reliģiskajā pilsētā, “viņi” – visreligiozākā tauta, “sita krustā” – visapkaunojošākā nāve, “Viņu” – visdārgāko Cilvēku. Vai tad ar to nepietiek, lai nosodītu šo paaudzi!

84 “Tur” – visreligiozākā organizācija, vislielākās no visām draudzēm sapulcētas vienuviet. “Viņi” – visreligiozākie cilvēki no visām rasēm, tie cilvēki, kuriem būtu bijis jābūt tiem īstajiem Dieva pielūdzējiem. Viņi sapulcējās lielākajos svētajos svētkos, kādi viņiem bija, šķīstīšanas...Pashā svētkos, kad viņi tika izvesti no verdzības brīvībā. Un “tur” – tajā laikā, “viņi” – visreligiozākie tā laika cilvēki, visreligiozākajos svētkos, visreligiozākajā vietā, izdarīja Dzīvības Valdniekam to visapkaunojošāko, ko vien var izdarīt: izģērbt cilvēku un pakārt viņu uz koka. Jo: “Nolādēts ir tas,” sacīja likums, caur kuru viņi veica pielūgsmi, “nolādēts ir tas, kas karājas pie koka.” Un Viņš kļuva par lāstu mūsu dēļ. Norāva Viņa drēbes, sita Viņu, ņirgājās par Viņu, par pašu Debesu Dievu, atņēma Viņam drēbes un piesita Viņu pie krusta. Viņu! “Tur viņi sita krustā Viņu,” izpildot Romas nāvessodu.

85 Šodien visapkaunojošākā nāve nebūtu nošaušana. Šodien visapkaunojošākā nāve nebūtu, ja tevi nogalinātu, pārbraucot ar mašīnu, noslīcinātu ūdenī, sadedzinātu ar uguni. Bet visapkaunojošākā nāve šodien ir publisks nāvessods, kad visa pasaule tevi nosoda un sauc tevi par vainīgu.

86 Un visa pasaule uzlika rokas šim Cilvēkam un nosauca Viņu par vainīgu, lai gan Viņš bija

nevainīgs. Un Viņš mira no ienaidnieka pielietotās (nevis Viņa draugu, nevis Viņa likumu), bet no ienaidnieka pielietotās krustā sišanas. Dzīvības Princis, visdārgākā Persona, kāda jebkad ir dzīvojuši vai kādreiz dzīvos, Jēzus Kristus. “Viņu”, visdārgāko Personu! Paturiet to tagad prātā, kamēr mēs būvējam šo platformu šodienai.

87 Vai jūs varat iedomāties, ka tādā vietā kā Jeruzāleme, kur divarpus tūkstošus gadu vai vairāk, ka cilvēki...vai arī simtiem gadu. Es varbūt to nedaudz izstiepju. Varbūt tie bija kādi astoņi vai deviņi simti gadu, vai kaut kas tāds. Es nezinu, kāds tieši ir šis laika posms, kopš Sālamans uzcēla templi. Es iedomājos, ka apmēram astoņsimt gadu, kaut kas tāds.

88 Un viņi bija gaidījuši Mesijas atnākšanu. Viņi bija pulcējušies tur uz Pashā pielūgsmi. Vienkārši aizdomājieties par to! Visu farizeju, saduķeju un kā nu vēl vadība, viena liela sanāksšana, lai pielūgtu Dievu. Vissvētākā vieta, Jeruzāleme, Tā Kunga templis, un Tā Kunga ļaudis paņēma pašu Kungu un sita Viņu krustā, izpildot nāvessodu. Tāds notikums!

89 Lūk, šie četri vārdi: “Tur viņi sita krustā Viņu.” Lūk, tas joprojām ir no Bībeles, saprotiet. Tie ir tikai četri vārdi, bet Bībele savas patiesības izsaka koncentrēti.

90 Lūk, es, man ir jāmet aplī, jāpaskaidro, par ko es runāju, bet Bībelei nekas nav jāpaskaidro. Tā visa vienkārši ir Patiesība, tāpēc Bībelei nekas nav jāpaskaidro. Tai nav tas jāpaskaidro, jo tā visa ir Patiesība.

91 Tie ir četri vārdi no šīs lielās patiesības ķēdes. Es mēģināšu to izskaidrot. Un mēģinot to skaidri izskaidrot, izveidotos vesela bibliotēka. Man nav iespējams izskaidrot šos četrus vārdus. Bet tagad mēs ar Viņa, kurš izdarīja tā, lai tas tiktu uzrakstīts, palīdzību mēģināsim izskaidrot šos četrus vārdus, lai pasniegtu to tā, lai cilvēki to saprastu.

92 Kas šobrīd ir mūsu priekšā? Mūsu priekšā ir pirmā krustā sišanas reize; vissvētākajā *vietā*, visreligiozākie *cilvēki*, visapkaunojošākā *nāve*, visdārgākajam *Cilvēkam*. Ak, tāda pretruna! Ak vai, ak, cik kaunpilni!

93 Paņemsim tagad pirmo vārdu – “tur”. Parunāsim par to dažas minūtes, pirms mēs izvīrāsim apsūdzību. Mēs to izskatīsim un parādīsim jums, ko viņi darīja, un tad noskaidrosim, vai mana apsūdzība ir pareiza vai nav. “Tur” – Jeruzāleme, noteikti vissvētākā vieta, jo tur atradās templis, vissvētākā vieta, jo tas, templis, atradās tur. Un ebreji no visas pasaules sanāca tajā vienā vietā, pulcēšanās vieta pielūgsmi. Visvairāk...vislielākā pielūgsmes vieta, kāda tajā laikā pastāvēja, bija Jeruzālemē. Tur bija templis. Tas ir: “Ir rakstīts: 'Visiem ļaudīm ir jāpielūdz Dievs Jeruzālemē,’” skaidrs, jo tas bija pielūgsmes centrs.

94 Un šodien jūs viņus dzirdat, kādi no viņiem grib teikt, viņi: “Ak, mēs dodamies uz šīm lielajām konferencēm,” ko rīko tās konfesijas. Un vēl mums ir tā atklāšana Vatikānā un tās pāvesta ordinācijas, un tā tālāk. Viņi, ikviens saka: “Mums visiem vajadzētu doties uz metodistu āra nometnēm vai uz baptistu Bībeles konferenci.” Vai arī: “Mums visiem vajadzētu braukt uz Romu, kur ir tas lielais,” kā viņi to sauc, “kristietības centrs.”

95 Pēdējā kara laikā, kad Roma krita, šie vācu karavīri... Daudzi no jums, puīši, to zina. Tie vācu karavīri saņēma atbalstu Vatikāna pilsētā un no turienes apšaudīja amerikāņus, kad tie virzījās uz priekšu. Brālis Fanks un brālis Robersons, un daudzi citi, un brālis Bīlers, un daudzi no tiem brāļiem, kas piedalījās šajā karā, zina to. Un vai zināt ko? Mēs devām pavēli, ka viņiem nav atļauts šaut uz to pilsētu. Amerikāņi, jūs tur stāvējāt, jūs bijāt viņiem par mērķi. Bet Vest...Vestminsteras abatijā Anglijā jūs drīkstējāt šaut uz to bez problēmām; tieši tur bija sapulcējušies protestanti. Tātad bija normāli šaut uz to, bet ne šaut uz Vatikānu. Jo, kad prezidents Rūzvelts... Es dzirdēju viņa runu, kad viņš...kad viņš tika pārraidīts pa radio tajā vakarā, tā nosaukums bija “Saruna pie kamīna”. Viņš teica: “Kad Roma krita,” viņš teica, “tas bija tāds kauns, jo Roma ir visas kristietības galva.” Vai varat iedomāties, ka protestants saka kaut ko tādu?

96 Tātad šis lielais kristīgās reliģijas centrs, nu, mēs to...mēs to piemērosim Jeruzālemei, ja vēlaties. Ja vēlaties to darīt, mēs attiecināsim to uz Jeruzālemi. Visu to pārējo galva, sinedrijs, farizeju un saduķeju, viņi visi devās uz Jeruzālemi. Tā patiešām bija galvenā pārvalde.

97 Un, attiecībā uz organizatorisko dzīvi, ir jāatzīst, ka Romas katoļu baznīca ir tā visa māte. Viņa noteikti ir. Un tas sākās no Vasarsvētkiem. Lūk, kur viņi nonāca, kad viņi organizējās. Nu, mēs, protestanti, esam vienkārši tās draudzes jaunās māsas. Un tāpat, teiksim, ka šodien tas būtu tur, Vatikānā.

98 Jeb tur, Jeruzālemē, kā tas bija tajā laikā, kad visiem cilvēkiem bija jānāk uz Jeruzālemi pielūgt...lai pielūgtu.” Kāpēc viņi darīja to Jēzus laikā? Kāpēc viņi teica, ka visiem ļaudīm ir jāpielūdz Jeruzālemē? Jo ir tikai viena vieta, kur Dievam būs sadraudzība ar cilvēku, proti, zem upura asinīm. Tieši šī iemesla dēļ viņiem bija jānāk uz Jeruzālemi.

99 Dievs nesatiks cilvēku nekur citur, kā vien zem Asinīm. Ja tu noraidi tās Asinis, tev tiek atņemta tikšanās vieta ar Dievu. Ēdenes dārzā Dievs pieņēma Savu pirmo lēmumu, ka cilvēks pielūgs Viņu tikai zem izlietajām upura asinīm. Un tā bija vienīgā vieta, kur Dievs satikās ar cilvēku toreiz, un tā ir vienīgā vieta, kur Dievs jebkad ir ticis ar cilvēku.

100 Un tā ir vienīgā vieta, kur Viņš satiekas ar cilvēku šodien – zem izlietajām Upura Asinīm. Saprotat? Man ir vienalga, vai tu esi metodists, baptists, prezbiterietis, ja tu vari aizmirst savas atšķirības, Romas katolis, lai kas tu nebūtu, bet tu atnāksi zem tām izlietajām Asinīm, Dievs tur satiksies ar mums abiem. Tieši tur mēs visi varam satikties un būt sadraudzībā uz tiem pašiem pamatiem. Bet pretējā gadījumā Viņš nesatiksies ar tevi vien tāpēc, ka tu esi metodists; Viņš nesatiksies ar tevi vien tāpēc, ka tu esi pentakosts. Viņš tiksies ar tevi ar vienu nosacījumu, proti, zem izlietajām Asinīm, tad, kad tavi grēki ir atzīti un aizvākti Viņa klātbūtnē, caur tām Asinīm. Un Asinis vienmēr ir Viņa priekšā, un tādēļ Viņš var redzēt tevi tikai caur šīm izlietajām Asinīm. Un tu esi balts kā sniegs, saprotiet, kad tu esi atzinies savos grēkos. Pretējā gadījumā tevis tur nav, tu nevari būt sadraudzībā.

101 Tieši šī iemesla dēļ jūs neredzat, ka draudzēs kaut kas notiktu. Viņi apliecina, ka tic tām Asinīm, bet viņi noraida pašu plānu, kā nonākt pie tām Asinīm – Vārdu. Saprotat? Ir tikai viens veids – Dievs cienīs šo Vārdu. Ja tu atnāc un saki: “Es esmu Romas katolis. Es pieprasu, lai tiktu darīts *šādi*,” tu necieni šo Vārdu. Jūs nevarat šādi darīt. Metodisti, baptisti, pentakosti, šādi darīt nevar.

102 Vienīgais veids, kā jūs varat to izdarīt, ir caur Dieva žēlsirdību, caur Viņa žēlastību, atnākt caur Jēzus Kristus izlietajām Asinīm, sakot: “Kungs, es pretendēju uz šo apsolījumu.” Saprotat? Un tad, ja tu patiešām esi zem šīm Asinīm, Dievam ir pienākums ievērot šo Vārdu. Bet vispirms tev ir jābūt zem šīm Asinīm. Vai tagad jūs to saprotat?

103 Nav brīnums, ka viņi nespēj ticēt brīnumiem. Nav brīnums, ka jūs nevarat noticēt pārdabiskajam. Nav brīnums, ka viņi to nosoda. Tas pats iemesls, kāpēc viņi nosodīja to toreiz, ir tas pats iemesls, kāpēc viņi to nosoda šodien. Viņi ir tik vainīgi, cik vien var būt. Jo tikai zem izlietajām Asinīm!

104 Bet tie, kas uzdrošinās – kāds vienkāršs brālis, kurš uzdrošinās pazemībā pieņemt Dieva Vārdu un iziet tur, un atzīt savus grēkus, un aizmirst visas tās dogmas un citas lietas, un stāv tur zem Asinīm un tic tam, tad viņi grib viņu saukt par “fanātiķi”. Viņi grib viņu uzskatīt par...kā mēs teiktu; tas nav labs vārds, ko lietot aiz kanceles, bet lai jūs to saprastu – viņš ir “dīvainis”.

105 Galu galā, vai tad mēs visi neesam dīvaiņi? Saprotiet, ticīgais ir dīvainis neticīgajam, un neticīgais ir dīvainis ticīgajam; kurš tad ir tas dīvainis? Saprotat? Lauksaimnieks ir dīvainis uzņēmējam; uzņēmējs ir dīvainis lauksaimniekam, saprotiet, kas tad viņš vispār ir?

106 Es jums teikšu, ka pestīšana ir individuāla lieta starp cilvēku un Dievu, tikai un vienīgi, viens indivīds, “ar bijību un drebēšanu darbojieties savai pestīšanai”. Un kā skolotājs jeb kā Kristus kalpotājs es šajā rītā nezinu nekādu citu pamatu, kā vien balstīt to uz Vārda. Es nevaru to uzlikt uz nekā cita.

107 Un tā, mēs tur redzam, ka tajā laikā Dievs satikās ar pielūdzēju tikai zem asinīm, tāpēc viņi satikās Jeruzālemē.

108 Un Kristus ir Dieva sagādātais upura Jērs. Un šodien ir tikai viena vieta, kur Dievs tiksies ar

cilvēku, un tā ir zem Jēzus Kristus Asinīm. Jebkura cita vieta ir nosodīta; Dievs nekad to neuzklausīs. Tev var būt visvisādas emocijas un visvisādi “ismi”, vari kratīties un lēkāt, var būt asinis, uguns, dūmi un viss pārējais; bet, kamēr šī dzīve nepielīdzinās Vārdam un kamēr Dievs šo dzīvi viscaur neaplicina, nav nekādas vajadzības to mēģināt, jo tu esi ārpusē. Un Dievs ar to nekad nesatiksies, kamēr tā nenonāks šo Asiņu gādībā. Tā tas ir.

109 Tā ka, redziet, Rakstos mums ir Jeruzāleme, draudzei; tā atrodas debesīs, debesu Jeruzāleme, kur Dievs ir Dievs. Un šodien tā neatrodas kādā ticības mācībā vai tamlīdzīgi, ko mēs cenšamies padarīt par Jeruzālemi. Mēs gribētu, metodisti gribētu, nu, viņi gribētu, lai Jeruzāleme būtu metodistu galvenā pārvalde. Katoļi gribētu, lai tā būtu Roma. Un...un dažādas citas vietas, kur mums ir mūsu galvenās pārvaldes, mēs gribētu tās padarīt par mūsu...par Jeruzālemi. Bet Bībele saka, ka: “Mūsu Jeruzāleme ir no augšas, kas ir visu ticīgo māte.”

110 Lūk, un Kristus ir Dieva sagādātais Jērs. Ievērojiet, cik piemērots tas tagad bija, parādot, ka Jeruzālemes loma izbeidzās. Kad? Tā funkcionēja līdz tai stundai. Jēra asinis darbojās līdz tai dienai, bet šeit, krustā sišanas brīdī, tas izmainās. Vecā sistēma bija beigusies. Tur bija jauna, un tas Jērs bija tas Upuris. Tas Jērs, upurjērs bija uz vietas. Viņi tur nosodīja un darīja tieši to, kas viņiem bija jādara. Tā tas ir.

111 Lai svētīts ir Dievs, ka redzam šo brīnišķīgo debesu gaismu šajā pēdējā dienā! Jo draudzes šodien dara to pašu. Līdz tai stundai, kad šī organizētā reliģija ir nosodīta un ir pierādīts, ka tā upurē Kristus Vārdu; no tā brīža darbojas Vārds un tikai Vārds. Kopš beidza pastāvēt vecais pashā jērs un krustā sišanas dienā Kristus kļuva par mūsu Jēru. Un tajā dienā, kad konfesija sita krustā Dieva Vārdu un pieņēma ticības mācību Vārda vietā, tā ir tā diena, kad Vārds sāka darboties pilnā spēkā. Tas notika pavisam nesen.

112 Ievērojiet, otrkārt. Pirmkārt, “tur” – Jeruzāleme. Otrkārt, “viņi” – tie. Kas? Ebreji, pielūdžēji. Aizdomājieties par to! Paši pielūdžēji nogalināja To, kuru, kā viņi apgalvoja, viņi pielūdza. Vai jūs varētu iedomāties ko tādu, kad inteligenti vīri, kādi bija priesteri, kuri bija apmācīti, kuriem bija doktora grādi, ka viņi droši vien būtu... Viņi, viņiem bija jānāk no noteiktas paaudzes, pirms viņi...jeb no noteiktas cilts, pirms viņi vispār varēja kļūt par priesteriem. Viņiem bija jābūt levītiem. Viņu tēvi bija priesteri. Viņu vectēvi bija priesteri. Viņu vec-vec-vec-vec-vec-vec-tēvi bija priesteri. Un viņiem bija jādzīvo tik veltīta dzīve, ka pat vismazākā sīkumiņa dēļ viņi tiktu nomētāti ar akmeņiem. Tur nebija nekādas apžēlošanas iespējas. Svēti? Protams, bet tas bija paštaisīts svētums. Viņiem bija jāuzvedas, lai viņi izskatītos labi savas draudzes priekšā. “Savā iekšienē,” sacīja Jēzus, “jūs esat pilni ar miroņu kauliem.”

113 Kā es varētu izvirzīt apsūdzību tieši šeit! Un vīri, kuri zina, ka tā ir patiesība, ka šis Vārds ir patiesība, bet pieļauj kompromisu ar to, lai izskatītos labi kādas organizācijas priekšā, hm-hm, man ir tiesības izvirzīt viņiem apsūdzību, pareizi, pamatojoties uz Dieva Vārdu.

114 Ievērojiet, “viņi” – pielūdžēji, tie cilvēki, kuri bija gaidījuši apsolījumu, tie cilvēki, kuri bija gaidījuši to gadiem un gadsimtiem ilgi un kuri neko citu nedarīja, tikai pastāvīgi bija seminārā. Taču viņi bija iedalījuši Vārdu atbilstoši tā semināra mācībai, un viņi bija palaiduši garām pašu tā patiesību. “Viņi” – tā laika priesteri, kalpotāji! “Tur”, savā galvenajā pārvaldē, “viņi”, tā laika kalpotāji, *nonāvēja* pašu Dievu, pašu Jēru. Viņi nogalināja To, kuru, kā viņi apgalvoja, viņi pielūdza.

115 Un šodien es apsūdzu šo ordinēto sludinātāju pulku; savās ticības mācībās un konfesijās viņi cilvēkiem sit krustā tieši to Dievu, kuru, kā viņi apgalvo, viņi mīl un kam kalpo. Es apsūdzu šos sludinātājus Kunga Jēzus Vārdā, pamatojoties uz viņu mācību, kas apgalvo, ka “brīnumu laiki ir beigušies” un ka “ūdens kristība Jēzus Kristus Vārdā ir nepietiekama un nepareiza”. Pamatojoties uz jebkuru no šiem Vārdiem, ko viņi ir aizstājuši ar ticības mācībām, es apsūdzu viņus kā vainīgus, un Jēzus Kristus Asinis ir uz viņu rokām par atkārtotu Kunga Jēzus krustā sišanu, otro reizi. Viņi sit krustā Kristu sabiedrības priekšā, atņemot viņiem to, ko viņiem būtu bijis tiem jādod. Un viņi ir aizstājuši to ar kaut ko citu, ticības mācību, popularitātes dēļ.

116 Tur viņi, “viņi”, tie, kuriem būtu vajadzējis zināt labāk. Ja kādam to būtu vajadzējis zināt

labāk, tad tie būtu bijuši tie kalpotāji. Ja kādam būtu vajadzējis zināt labāk, tad tā būtu šī laika garīdzniecība. Ja kādam būtu vajadzējis zināt – bīskapiem un arhibīskapiem, un sludinātājiem, un teoloģijas doktoriem vajadzētu zināt ko citu. Bet kāpēc viņi to nevar? Ak! Kāda pretruna! Kāda pretruna ir mūsu priekšā! Viņi apgalvo, ka viņi pielūdz Dievu, bet viņi nonāvē dzīvības Valdnieku. Viņi, “tur viņi sīta krustā Viņu”, un šeit *viņi* atkal dara to pašu, jo Viņš ir Vārds.

117 Tieši tas Viņš ir – tikai Vārda atspulgs. Un tieši tas Viņš ir šodien – Vārda atspulgs, cenšoties atrast kādu, caur kuru atspoguļot Sevi.

118 Un šie cilvēki attur draudzi prom no Dieva. Un, ja tur kaut kas notiek un par to tiek runāts sanāksmē, viņi nosoda to no platformas, no kanceles, un saka: “Tas ir fanātisms. Turieties no tā pa gabalu!” Šādi darot, viņi sit krustā Jēzu Kristu 1963. gadā, un viņi ir tikpat vainīgi kā tie cilvēki tajā...tajā laikā. Tas ir briesmīgs apgalvojums, bet tā ir patiesība. Par... Tieši to viņi dara šodien.

119 Un šī iemesla dēļ, Kristus krustā sišanas dēļ, tādēļ, ka viņi paņēma Vārdu un atņēma to cilvēkiem; tieši to viņi darīja toreiz. Tieši to Vārdu, ko Dievs atspoguļoja caur Savu Dēlu, lai pierādītu, kas tas bija, un to, kuru, kā viņi apgalvoja, viņi mīlēja, to Jehovu, kurš bija izpaudis Sevi caur Rakstiem, izdarījis tieši to, ko Viņš teica, ka darīs, tieši to, ko Dievs pateica, ka Viņš darīs, un atspoguļojis to viņu priekšā. Savas mīlestības dēļ pret savas draudzes grupām un tamlīdzīgām lietām viņi nosodīja dzīvības Valdnieku.

120 Un es nosodu to pašu grupu šodien un apsūdzu viņus caur Dieva Vārdu kā vainīgus Dieva priekšā, ka viņi dara to pašu. Šī paaudze ir apsūdzēta. Atcerieties Ebrejiem 13:8: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

121 Kā viņi apsūdzēja Viņu? Jo viņu ticības mācības Viņu nepieņēma, bet dziļi sirdī viņi zināja pretējo. Vai tad Nikodēms to labi nepateica Jāņa Evaņģēlija 3. nodaļā? “Rabi, mēs, farizeji,” sludinātāji, mācītāji, “mēs zinām, ka Tu esi Dieva sūtīts Skolotājs, jo neviens cilvēks nevarētu darīt to, ko Tu dari, ja Dievs nebūtu ar viņu.” Saprotat? Viņi publiski apliecināja to caur vienu no saviem slavenajiem vīriem, un bija satraukti...savu ticības mācību dēļ viņi sīta krustā Kristu.

122 Un šodien nav neviena lasītāja, kas nevarētu izlasīt Apustuļu darbus 2:38, tāpat kā tos lasu es, un arī visu pārējo, tāpat kā to lasu es. Bet savu ticības mācību un savu konfesiju talonu dēļ, kas viņiem ir kabatā, tās zvēra zīmes, ko viņi nēsā sev līdzī kā biedra kartes; bet pieņemot šīs lietas, viņi sev atkal sit krustā Jēzu Kristu, un viņi sit Viņu krustā sabiedrības priekšā un zaimo to pašu Dievu, kurš apsoltāja to izdarīt, atnesot cilvēcei nosodījumu.

123 Un tā, lūk, “viņi” – nevis grēcinieks. “Viņi”, tas ir, tā laika draudze, viņi atrada vainu tajā Vīrā, kurš bija Vārds. Vai pareizi? Viņi atrada vainu tajā Vīrā, kas bija Vārds. Tagad viņi atrod vainu Vārdā, kas darbojas caur cilvēku. Redziet, viņi vienkārši ir apgriezuši to otrādi. Jo tas ir cilvēkā, tas, Svētais Gars, kas darbojas caur viņu, ir Dieva apstiprinājums.

124 Kā viņi zināja, ka Viņš ir Kristus? Jo Viņa darbi pierādīja, kas Viņš bija. Viņš teica: “Kurš no jums var nosodīt Mani par grēku? Vai tad Es neesmu izdarījis tieši to, ko Raksti saka, ka Es darīšu! Un kurš... Pasakiet Man kāds, kur Es esmu kļūdījis; vai tad Es neesmu parādījis visas zīmes, ka Es esmu Mesija, ka Es esmu Tas, kas jums ir apsoltīts?”

Sacīja, viņi sacīja: “Nu, mums ir Mozus. Mēs ticam Mozum.”

125 Sacīja: “Ja jūs būtu ticējuši Mozum, jūs būtu ticējuši Man. Ja jūs... Mozus redzēja Manu dienu un gribēja dzīvot šajā dienā. Mozus to redzēja jau sen, un pravieši. Bet jūs esat šeit, dzīvojat tieši blakus Tam un nosodāt.” Sacīja: “Jūs, liekuļi,” sacīja, “jūs spējat atpazīt debesu izskatu, bet šī laika zīmi jūs atpazīt nespējat.”

126 Te nu tas ir, šī laika zīme. Kā viņi klasificēja Viņu? “Fanātiķis, traks cilvēks.” Jā, viņi atrada vainu Cilvēkā, kurš bija Vārds.

127 Viņš bija Vārds. To pierāda Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļa: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Viņš bija dzīvais Dieva Vārds, jo Viņš caur Sevi izpauda Dievu. Viņš bija tik pilnīgi pakļauts Dieva Vārdam, ka Viņš un Vārds bija viens un tas pats. Un tieši tādai draudzei vajadzētu būt šodien, jo Dieva Vārds ir tāds pats.

128 Kā tu vari būt daļa no Vārda, ja tu noliedz praktiski to visu? Un iemesls, kāpēc tā notiek, tas nav cilvēku dēļ; es domāju, ka tas ir tas iemesls, kāpēc Dievs mani uzrunāja par Viņa cilvēku saukšanu par “Rikijiem” un “Riketēm”. Tas ir šo savtīgo konfesiju dēļ, kuru dēļ šie cilvēki tur dzīvo tā, kā viņi dzīvo. Viņi ir situāti krustā patiesību. Un cilvēki sauc To par zaimošanu...tas ir, padara To zaimojošu. Viņi sauc to par fanātismu un tā tālāk, un viņi nezina, ka viņi zaimo tieši to Dievu, kuram viņi iet kalpot draudzē.

129 Tāpēc šodien es apsūdzu to garīdznieku grupu. Es apsūdzu šo paaudzi Jēzus Kristus Vārdā, ar Dieva Vārda pilnvarām. Jūs atkal sitat Viņu krustā.

130 Ievērojiet, “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi”, Dieva Vārds apstiprināts cilvēkā.

131 Salīdziniet tās abas Golgātas un viņu apsūdzības. Atcerieties: “Tā kā Viņš padarīja Sevi par Dievu, mēs neļausim šim Cilvēkam valdīt pār mums.” Kāda bija apsūdzība, ko viņi varēja izvirzīt tajā padomē tajā rītā, kad viņi sīta krustā Jēzu? To, ka “Viņš darīja Sevi par Dievu”. Viņš bija Dievs. “Un Viņš pārkāpa sabatu.” Bet Viņš bija sabata Kungs. Viņi nosodīja Viņu par to, ka Viņš darīja Sevi par Dievu. “Tev nav tiesību to darīt. Tev nav tiesību. Mūsu augstie priesteri, ja kaut kas nāk, tas nāk caur mūsu priesteriem.” Tagad salīdziniet to ar Golgātu šodien.

132 Kad Dievs (Tēvam, Dievam, Garam tik ļoti labpatika uzcelt Savu Dēlu) apēnoja Mariju ar Svēto Garu un dzemdēja ķermeni, kas varēja kalpot Viņam un kalpot Viņa mērķim. “Dievs bija Kristū, Dievības pilnība miesā, Viņā,” atspoguļojot cilvēkiem to, kas ir Dievs, ļaujot visai pasaulei saprast to, ko Dievs grib – lai katrs cilvēks būtu dēls un meita. Viņš paņēma vienu Cilvēku un izdarīja to. Un, tā kā Viņš nepievienojās viņu organizāciju rindām, viņi nosodīja Viņu un sīta Viņu krustā.

133 Tagad salīdziniet to Golgātu ar šodienu. [Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.] Organizāciju aizspriedumu dēļ, vienaldzības dēļ starp skolotajiem, kuriem vajadzētu zināt Dieva Vārdu un plānu; tā visa dēļ Dievs var paņemt nelielu cilvēku grupu, caur kuriem Viņš var kaut kur darboties un atspoguļot Sevi, un kuri pazemosies Vārda priekšā. Un viņi nevar pateikt, ka tas tā nav.

134 Viņi nevarēja pateikt, ka Viņš to nav darījis, jo viņu sanāksme bija tam liecinieki. Tas bija viņu priekšā. Viņi nevarēja to noliegt. Viņi nevarēja noliegt Viņa apgalvojumus, jo tieši tas Vārds, kuram, kā viņi teica, viņi ticēja, bija Tas, kurš pierādīja, ka tas bija Viņš. Jo Dievs paņēma Vārdu, kam bija paredzēts būt Mesijam, un bija parādījis to caur Cilvēku, un viņiem vajadzēja tikt no Viņa vaļā. Tas bija vienīgais veids, kā viņi varēja turpināt – tikt vaļā no Mesijas. Un viņi to izdarīja akluma un tumsonības dēļ, neskatoties uz savu izglītību. Viņi bija gudri, inteligenti; pasaulīgi runājot.

135 Kā mēs salīdzinājām to vakar, kad šī gaisma apspīdēja to jauno valdnieku, paskatieties, ko viņš izdarīja. Viņš to noraidīja, apķērīgs cilvēks. Pāvils, vēl viens apķērīgs cilvēks, tā gaisma apspīdēja arī viņu. Ko viņš izdarīja? Viņš to pieņēma. Viņš aizmirsā visu, ko viņš jebkad bija zinājis, lai varētu iepazīt Kristu. Tas padarīja viņa dzīvi Evaņģēlija cienīgu. (Pagājušās svētdienas vakara vēstījums.)

136 Tur nu tas ir šodien. Tā apgaismos, iespējams, kādu vienkāršu cilvēku, kurš ir aizgājis, saņēmis Dieva aicinājumu, sajutis to, aizgājis uz kādu semināru un iemācījies kādu ticības mācību. Viņam ir jādzīvo saskaņā ar šo ticības mācību vai arī jāatsakās no savas biedra kartes. Ja viņš to dara, tad viņš ir iezīmēts, neviens cits viņu vairs negribēs, jo viņš kādreiz piederēja kaut kam citam, bet tagad vairs tam nepieder. Viņi iedomājas, ka ar šo cilvēku kaut kas nav kārtībā, un viņi nevēlas viņu savā sanāksmē. Jo tā sanāksme meklē tikai vienu zīmi, proti, vai viņš tic tam, kam tic viņi.

137 Ja viņam ir karte, ja viņš ir metodists, ja viņam ir karte...viņš pieder citai sadraudzībai vai unitārajiem, vai trīsvienīgajiem, vai lai kas tas būtu, Dieva draudzei vai pentakostu rindām, un visām tām rindām. Ja viņam ir karte, viņi jūt, ka galvenā pārvalde viņu ir pārbaudījusi un izpētījusi viņa prātu, un pārbaudījusi viņu pie psihiatra, un viņi redz, vai viņa intelekta koeficients ir pietiekami augsts, lai viņš varētu runāt viņu priekšā. Ja tā nav, viņi noraida viņu. Tā tas ir.

138 Bet, saprotiet, sanāksmei vajadzētu vērot Tā Kunga roku, redzēt, vai Dievs ir devis viņam

ordināciju vai nē. Lūk, uz ko mums vajadzētu skatīties. Bet šodien viņi no jauna sit krustā Dieva Dēlu. Kaut arī cilvēks (caur Dieva žēlastību) var būt Dieva aicināts, lai ļautu Dievam atspoguļot Sevi caur viņu. “Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit,” sacīja Viņš. Ievērojiet, kādā laikā mēs dzīvojam!

139 Viņi, viņi ņem...viņi ņem to pašu Golgātu, ko mēs šajā rītā, un to pašu iemeslu. Lūk, viņi zināja, ka tā ir patiesība; bet greizsirdības, aizspriedumu dēļ... Ko Jēzus viņiem sacīja? “Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva pirkstu, tad ar ko jūs tos izdzenat? Tad lai tie jūs tiesā, saprotiet, ja Es ar Dieva pirkstu izdzenu ļaunos garus...”

140 Nu, tieši tā jūs dzirdat viņus sakām: “Vai tu vari pierādīt, ka tas ir Dieva pirksts?” Es gribētu redzēt, es gribētu dzirdēt, kā Viņam tika uzdots šis jautājums. Viņi bija tam pārāk gudri.

141 Ievērojiet: “Tāpēc, ka Viņš pats Sevi padarīja par Dievu,” bet Viņš bija Dievs. “Un mēs neļausim Viņam valdīt pār mums.”

142 Bet tagad šis jautājums, atkal skan tas pats senais lozungs: “Šo Bībeli uzrakstīja cilvēks,” viņi saka. “Mums nav pēc tās jādzīvo.” Tā ir no Dieva. Tas ir Dieva Vārds. Tas ir pats Dievs.

Es vakar runāju ar kādu cilvēku, viņš teica: “Nu, šo Bībeli varbūt ir uzrakstījis kāds cilvēks.”

Es teicu: “Jā, bija tāds. Viņu sauc...mēs Viņu pazīstam kā Dievu.”

143 Tā ir uzrakstīta gandrīz četrus tūkstošu gadu laikā, šie Raksti, sākot no Ījaba līdz pat Jaunajai Derībai, un uzrakstīti ar daudzu simtu gadu starpību; un to rakstīja dažādi vīri, un viņi viens otru nepazīna, dažādās zemes daļās, bet neviens vārds no Tās nenotiesās citu. Es izaicinu ikvienu atnākt zem Jēzus Kristus Asinīm un pretendēt uz ikvienu tajā atrodamo apsolījumu! Dievam ir pienākums parūpēties par to.

144 Taču viņi to nedarīs. Viņi nāks un sacīs: “Ak, Kungs, es gribu kaut ko darīt. Dod man lielu dāvanu. Aleluja, Kungs! Slava Dievam, es ticu, ka man tas ir. Aleluja!” Tas nekad nedarbosies. Jūs varat uztaisīt daudz psiholoģijas, bet tas nedarbosies.

145 Dievam ir jāatzīst tā nožēla. Dievam tas ir jāizdara. Par to mēs varētu daudz ko pateikt, bet es ceru, ka jūs...jūs saprotat.

146 Skatieties, bet šobrīd viņi nevēlas, lai Vārds valdītu pār viņiem. Es saku: “Atgriezieties visi atpakaļ. Jūs esat nepareizi kristīti. Jūs esat kristīti katoļu baznīcā.”

147 “Kas tu tāds esi, lai teiktu mums to?” Tas neesmu es, tas ir Vārds. “Bet es tev saku, ka mēs ticam...” Man ir vienalga, kam jūs ticat; tas ir tas, ko saka Bībele. “Bet mums nav ar to jādzīvo.”

148 Jums ir tā jādzīvo, citādāk jūs esat zem šīs Bībeles sprieduma. Jo: “Kas atņems no tās kaut vienu vārdu vai pievienos tai kaut vienu, tam tiks atņemta viņa daļa no dzīvības grāmatas,” vai tas būtu kalpotājs, garīdznieks, lai kas viņš arī nebūtu. Jums jāpakļaujas šī Vārda varai, jo tas ir Dievs. Bībele saka, ka tas ir Dievs.

149 “Mēs neļausim Tam valdīt pār mums.” Viņi pieņem savas ticības mācības un konfesijas, un savas...savas mazās sīkumainās lietišas, kurām viņi tic un kuras ir pieņēmušas cilvēku padomes, un pieņem to Dieva Vārda vietā.

150 Ko viņi izdarīja? Viņi pieņēma Barabu, slepkavu, Dieva Dēla vietā, pirmajā krustā sišanas dienā.

151 Un šodien viņi pieņem kāda cilvēka vārdu, kas ir meli un nāves ceļš, un atsakās pieņemt dzīvības ceļu, Dieva Vārdu. Es nosodu šo paaudzi, es apsūdzu viņus Tā Kunga Vārdā, jo viņi maldās. Viņi ir vainīgi krustā sišanā jeb mēģinājumā sist krustā Garu...

152 Viņi kliedz pēc atmodas, it visur. Kā jums var būt atmoda, ja pats Vārds nevar darboties caur cilvēkiem? Es gribētu, lai kāds man atbildētu uz šo jautājumu. Kā tas var notikt, ja jūs noliedzat pašu atmodu? Praviētis par viņiem labi pateica, “ārēja svētbijība”. Viņu pašu ārējās formas toreiz noliedza Dzīvības Vārdu. Viņu pašu ārējās formas šodien noliedz tieši to, kas var atnest viņiem atmodu; viņu ticības mācības un ārējās formas. Tieši tā.

153 Vārda vietā viņi pieņem konfesiju un savas ticības mācības, un tas sit krustā Viņa Vārdu un padara Viņa Vārdu neefektīvu cilvēkiem. Kad viņi tik skaidri redz Dieva Vārdu un to, kā tas ieņem Savu vietu, ka Dievs deva apsolījumu, ka Viņš to darīs, un šeit Viņš to dara, bet viņi izsmej to un novēršas no tā, tā ir zaimošana. Un viņi mēģina sist krustā pašu Vārdu.

154 Kāpēc viņi To sit krustā? Viņi nevar sist krustā Vārdu, tāpat kā nevar sist krustā Dievu. Viņi varēja sist krustā ķermeni, kurā bija Dievs, Dieva Dēlu. Viņi varēja sist krustā to, bet viņi nevar sist krustā Dievu. Toreiz ar Viņu tā bija jāizdara, jo Viņam bija jāklūst par Upuri, lai ievestu daudzos dēlus, kas bija iepriekšnolemti mūžīgajai dzīvībai. Viņiem to vajadzēja darīt toreiz, bet viņi nevar to izdarīt tagad. Viņi to nevar izdarīt, jo pats Vārds dzīvos vienmēr. Bet viņi...

155 “Ko viņi dara? Kā viņi veido? Ko tad tu saki, sludinātāj? Uz kā tu pamato to, ka viņi sit Viņu krustā?”

156 Ar savām ticības mācībām viņi sit krustā Evaņģēlija iedarbību uz cilvēkiem. Tā ir krustā sišana. Tas ir, kad sabiedrība sēž tajos lielajos morgos, ko sauc par draudzēm, konfesijām, un viņi novelk ticības mācības robežu, un tā bija... Dieva Vārds nevar uz viņiem iedarboties, jo viņi nosoda tieši tās lietas, kas, kā Kristus teica, notiks. Tas vienkārši nenāk saskaņā ar viņu ticības mācību.

157 Un arī Jēzus neatnāca saskaņā ar viņu izpratni par Viņa atnākšanu. Viņš atnāca tādā veidā, kā Dievs Viņu sūtīja, un Viņš nāca precīzi saskaņā ar Vārdu. Nav brīnums, ka Viņš teica, ka Viņš bija “apslēpis to no gudro un saprātīgo acīm, un atklājis zīdaiņiem, kas grib mācīties.” Vai jūs saprotat?

158 Ak, viņi ir situācijā krustā Vārda iedarbību. Man šeit ir vairākas Rakstu vietas. Varbūt es citēšu divas vai trīs no tām. Viņi sit To krustā.

Jūs sakāt: “Kā tad viņi sit krustā Vārdu?”

159 Kad Jēzus teica, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, Ebrejiem 13:8, viņi saka: “Kaut kādā ziņā Viņš ir.” Saprotat? Labi.

160 Bet Jēzus teica, Viņa pēdējais bauslis draudzei: “Ejiet pa visu pasauli,” Marka 16. nodaļa, “ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju. Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic. Visā pasaulē; katrai radībai!” Un vēl nav sasniegta pat puse. Un katru gadu mirst miljoni, kas nav, nekad nav pat dzirdējuši Jēzus Vārdu. Tātad tā joprojām ir galvenā pavēle. Tas joprojām ir Dieva bauslis. “Pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai. Kas tic un tiek kristīts, tas tiks izglābts; kas netic, tas tiks pazudināts. Un šīs zīmes sekos tiem, kas tic: Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus; viņi runās jaunās mēlēs; ja viņi paņems rokās čūskas vai iedzērs ko nāvējušu, tas viņiem nekaitēs; ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveselosies.”

161 Bet viņi saka: “Tas bija domāts *tai* paaudzei,” Un šādi padara šo bausli neefektīvu, un viņi sit krustā Vārda iedarbību uz cilvēkiem. Āmen.

162 Pēteris sacīja Vasarsvētku dienā, ar Valstības atslēgām, ko Jēzus viņam tikko bija iedevis: “Visu, ko jūs pateiksiet šeit, Es pateikšu tur augšā.”

163 Un Vasarsvētku dienā viņi jautāja, ko viņi varētu darīt, lai saņemtu Svēto Garu (par kuru tie tik ļoti priecājās); vērodami, kā citi, kā viņi to nosauca, uzvedas muļķīgi; streipuļo, lēkā, krīt un uzvedas, it kā viņi būtu dzēruši.

Viņi sacīja: “Tie cilvēki ir sadzērušies jauno vīnu.”

164 Bet tur piecēlās kāds vīrs, vārdā Pēteris, kuram bija Valstības atslēgas, un sacīja: “Tie nav piedzērušies,” Apustuļu darbi 2. nodaļa, “kā jūs domājat, jo ir dienas trešā stunda. Bet tas ir tas, par ko bija pateikts.” Redziet, atkal uzreiz atpakaļ pie Vārda, parādot, ka tas Gars joprojām ir Vārds, un Vārds joprojām ir Gars, Dieva Vārds. “Un tā notiks, kā ir sacījis pravietis Joēls, Joēla 2:38. 'Un tā notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu Savu Garu pār visu miesu.’”

165 Ieklausieties šajā pravietī, kas tur stāv. Paskatieties uz viņu, bezbailīgs, stāv tur pretī tam baram un nosoda viņus, apsūdz viņus. Sacīja: “Šī ir tā Rakstu vieta! Tas ir tas, kas tika pateikts caur pravieti! 'Es izliešu Savu Garu uz visu miesu. Jūsu dēli un meitas pravietos. Uz Saviem kalpiem un kalponēm Es izliešu Savu Garu; un Es rādīšu zīmes augšā debesīs un uz zemes; uguņi un dūmu

stabus, un tvaiku.” Pierādīdams to ar Vārdu, ka tas bija Vārds.

166 Bet viņi smējās un uzjautrinājās par to, un viņi tika notiesāti. Un pilsēta tika nodedzināta, un viņi ēda cits cita bērņus. Un šodien viņi ir pa visu zemi izkaisīta tauta, parādot, ka Svētais Gars joprojām ir Dieva Vārds, lai liktu šim Vārdam dzīvot.

167 Jēzus Kristus bija Persona, Cilvēks, Dievs. Aleluja. Viņš bija Dieva izpausme. Viņš bija Dievs ķermeņa formā, lai atspoguļotu Dieva Vārdu tam periodam, lai tas periods ieraudzītu Dieva apsoliņumu tam periodam.

168 Un Svētais Gars ir tāds pats arī šodien. Tas ir Dieva Gars uz rakstītā Vārda, kurš cenšas atrast kādu, lai atspoguļotu Sevi šim periodam, lai pierādītu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Jāņa Evaņģēlijs 14:12: “Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit.” “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Redziet, Viņš nemitīgi cenšas atrast veidu, kā atspoguļot Sevi.

169 Un viņi nevarēja to izdarīt. Cilvēki tik ļoti domāja par savām konfesijām, par savām mazajām ligzdiņām, kas viņiem bija, sauktām par viņu “draudzēm” un par pārējo, tāpēc viņi tajā neklausījās. Tāpat viņi dara arī šodien, to pašu, atkal sit krustā.

170 Pēteris Vasarsvētku dienā, viņš sacīja: “Jūs, kas dzīvojat Jeruzālemē, Jūdejā, ieklausieties manos vārdos. Viņi nav piedzērušies. Ja jūs stāvēsiet mierīgi, es parādīšu jums, kas tas ir.” Un viņš turpina un izskaidro to viņiem.

171 Kad, dzirdot to, tas sāpīgi ķēra viņu sirdis, viņi teica: “Ko mums darīt, lai izglābtos? Ko mums darīt, lai saņemtu To? Mēs esam pārliecināti, ka tavi vārdi ir pareizi.”

172 Viņš sacīja: “Atgriezieties no grēkiem ikviens no jums un liecieties kristīties Jēzus Kristus Vārdā, lai saņemtu savu grēku piedošanu, un jūs saņemsit Svētā Gara dāvanu. Jo tas ir jums un jūsu bērņiem, tiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās. Tas ir tas, kas viņiem ir jādara. Atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā.”

173 Bet šodien Romas katoļu baznīca ir pieņēmusi “Tēvs, Dēls un Svētais Gars”, lai aizvietotu to; aizvietojusi to ar komūniju. “Izbāz mēli un paņem vafeli, bet priesteris iedzers vīnu, un jūs esat viens vesels.” “Komūnija” Svētā Gara vietā, saukta par “svēto euharistiju”. Un “Tēvs, Dēls, Svētais Gars”, trīsvienības kristība, kaut arī Bībelē par to vispār nav teikts. Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārds ir Kungs Jēzus Kristus. Un, kad tu parādi to šai samaitātajai paaudzei...

174 Kā teica Pēteris: “Glābieties no šīs samaitātās paaudzes.”

175 Kad tu parādi to viņiem, ko viņi dara? Viņi izsmej to un saka: “Mūsu draudze nemāca to šādā veidā.” Tad jūs esat vainīgi, jūs esat vainīgi par Jēzus Kristus sišanu krustā, atņemot cilvēkiem Dieva spēku. Jūs viņiem sitat krustā pašu Vārdu un nosodāt sevi kopā ar savu sanāksmi, ievēdat viņus nāves slazdā.

176 Kā es teicu par to sludinātāju pagājušajā svētdienā, tas bija Mārtins Luters Kings tur kopā ar tiem dārgajiem cilvēkiem, vedot viņus taisni nāves slazdā. Ak, ja vien kāds varētu parunāt ar to vīru! Kaut es varētu. Tikai nelielas sacelšanās dēļ par problēmu skolā, saprotiet, vai kādu... Kāda tam ir nozīme? Esiet žēlīgi! Ja cilvēkiem pietrūkst sirds, lai sadarbotos ar cilvēku viņa ādas krāsas dēļ, viņi tik un tā ir nolādēti un miruši. Valsts dod viņiem tiesības. Necīnieties pret to. Nevajag. Kā būtu, ja kāds pateiktu, ka visiem ģīmiem vai kādam citam, visiem vāciešiem vai kādam citam ir jāatdalās? Tas nekad neuztrauktu kristiešus. Viņi turpinātu virzīties uz priekšu. Un tas vīrs ir kristietis. Kā...kā kalpotājam viņam nevajadzētu vest šos cilvēkus uz sacelšanos pret to. Viņi izraisīs miljonu cilvēku nāvi. Tas izraisīs vēl vienu revolūciju. Tas ir kauns, darīt ko tādu.

177 Tas pats notiek arī šeit, precīzi tas pats, atkal. Tā tas ir. Saprotat? Tie cilvēki, kā būtu, ja viņi tikai paskatītos uz patiesību un saprastu, kas patiesība ir... “Mūsu draudze tam netic. Mums ir kāds cits veids.” Nu, tas nav pareizais veids. Tas nav tas.

178 Viņš teica: “Atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai.” Nē, viņi to nedarīs. Ak, ko tad viņi izdarīja? Nu, tā ir tikai viena lieta no simtiem citu. Mēs pie tā nonāksim, iespējams, tik ātri, cik varēsim.

179 Tagad par otro krustā sišanu. Ja cilvēks pieņem “Tēvs, Dēls un Svētais Gars”, ticības mācību Vārda vietā, nosaukumus Vārda vietā, ko viņš izdara cilvēkiem? Viņš sit krustā Vārda iedarbību uz cilvēkiem, kad viņš saka, ka: “Marka 16. nodaļa bija paredzēta tikai *tai* paaudzei.”

180 Bet Dievs pateica, Viņš pats, tieši tur, Jēzus uz tiem runāja, sacīja: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai. Kas tic un tiek kristīts, tas tiks glābts; kas tic, tas netiks pazudināts. Un šīs zīmes ies līdz tiem...” Cik tālu? Visās valstīs, visā ticībā, visās valodās, visās rasēs, visās tautās, tas pats Evaņģēlijs. “Un šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic.” Un, kad kāds cilvēks mēģina izgriezt to no Bībeles, viņš sit krustā Evaņģēlija iedarbību tai sanāksmei. Tāpēc es apsūdzu jūs Jēzus Kristus Vārdā! Jūs esat vainīgi Tā Kunga noslepkavošanā!

181 Draudze Viņu ienīda. Kāpēc? Viņš bija viņu Dievs. Viņi ienīda Viņu un noliedza, ka Viņš ir viņu Mesija. Nu nē, viņi negribēja šādu Mesiju.

182 Un šodien draudze dara to pašu. Tā noliedz Vārdu. Viņi negrib To. Tas ir pretrunā tam, ko viņiem ir iemācījušas ticēt viņu ticības mācības.

183 Bet Vārds ir Mesija. Vai jūs tam ticat? Nu, tad kas ir šī Vārda atspulgs? Mesijas atspulgs, tas ir Svētais Gars mūsu vidū. Viņš atspoguļo Sevi, mēģina, kur vien Viņš var atrast kādu lukturi, caur kuru Viņš var raudzīties, kas nav aizkvēpis ar ticības mācībām un citām lietām, caur kuru Viņš var dot gaismu.

184 Atcerieties, ka “viņas piecēlās un sakārtoja savus lukturus,” un izmazgāja lukturu stikliņus, bet bija jau par vēlu. Tāpēc, kad cilvēks redz šos luterāņus, prezbiteriāņus, metodistus, kas cenšas ieiet šajās pēdējās dienās, lai saņemtu Svēto Garu, nu, tu zini, ka viņi to nedabū. Nu, varbūt viņi runā mēlēs un lēkā augšup-lejup, tomēr pavērojiet, kas notiek. Viņi absolūti... Tā ir laika zīme, ka viss ir beidzies. Mēs esam beigās.

185 Gandrīz vienmēr draudze varēja dzirdēt to uzsaucienu: “Uznāc šeit augšā!” Āmen.

186 Pilnīgi precīzi, izvietojiet pareizajā kārtībā. Svētais Gars padara šeit Jēzu Kristu par realitāti caur tiem, caur kuriem Viņš var darboties, pierādot Sevi; nonāk, tiek uzņemta Viņa fotogrāfija, parāda to, liek zinātnei paņemt, runāt par to un visu pārējo, pilnīgi precīzi pierādot to, ko Viņš teica, ka Viņš darīs. Darīdams tieši tās lietas, ko Viņš teica, ka Viņš darīs saskaņā ar Rakstiem. Lūk, nevis kāda ticības mācība vai kāda cilvēciski izstrādāta ideja, daudz asiņu, uguns un dūmu, un citu muļķību; bet gan Bībelisks Mesiānisks pierādījums. Ir daudz atdarinājumu un atdarinātāju, un tā tālāk; bet tas tikai ļauj īstajam Vārdam mirdzēt Savā pilnībā, tā tas ir, ļauj cilvēkiem, kas ir garīgi, kuri var izšķirt pareizo un nepareizo... Saprotat?

187 Noliedz Viņu! Noliedza savu Mesiju: “Mēs Viņu negribam.” Un šodien viņi dara to pašu. “Nu, ja man būtu jāiet tur un jāuzvedas kā tai grupai, tad es To nu nemaz negribu.” Labi, tad tev Tā vispār nav. Tas arī viss. Saprotat? Tas pats tagad.

188 Kaut arī Viņš bija pienācīgi identificēts, viņi negribēja Viņu. Viņi ienīda Viņu. Kāpēc tā? Viņš nosauca viņu mācītājus par “čūsku” bariņu. Viņš teica: “Jūs, nobalsinātās sienas. Jūs esat visīstākās kapsētas. Ārpuse jums ir nospodrināta ar drēbēm un ar apliktām apkaklītēm, bet iekšpusē ir miroņu kauli.” Viņš nemaigojās. Viens mazmazītiņš galilietis, galdnieka dēls, bet Viņš nemaigojās. Viņš runāja viņiem.

189 “Nedomājiet,” teica Jānis, Viņa priekšvēstnesis, teica... Viņš bija vēl viens, kas nemaigojās. Viņš sacīja: “Nenāciet šurp, sacīdami, ka Ābrahāms ir jūsu tēvs. Dievs ir spējīgs no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus.” Tieši tā. “Cirvis ir pielikts pie koka saknes, un katrs koks, kas nenes augļus, tiek nocirsts un iemests ugunī.” Tieši tā. Dievs ir noteikts, stingrs un bargs ar Savu Vārdu. Tieši tā.

190 Ievērojiet, Jēzus, pierādīts ar Rakstiem! Vai jūs mani dzirdat? [Sanāksme saka: “Āmen.”– Tulk.] Jēzus bija Dieva apliecināts caur Rakstiem, ka Viņš bija Mesija. Vai pareizi? Pēc dažām minūtēm mēs nonāksim pie Pētera apsūdzības, un jūs ieraudzīsiet, vai tas tā bija vai nebija. Viņš bija viscaur identificēts, ka Viņš ir Dievs, kas ir izpaudies Cilvēkā, sauktā par Dieva Dēlu. Tā tas ir. Kaut arī Viņš tika pienācīgi identificēts un apstiprināts ar apsolīto Vārdu, ka Viņš ir Mesija. Mozus

sacīja: “Šis Mesija, kad Viņš nāks, Viņš būs pravietis,” un ka notiks visas tās lietas.

191 Tā sieviete ar...kas stāvēja pie akas, un tas viss netīrais stāvoklis, kādā viņa bija, ko tas simbolizēja? Ka šajās pēdējās dienās Dievs izvilks izstumtos.

192 Atcerieties iepriekšējā vakarā kāzās... Jeb citā reizē, kad es sludināju šeit. Tajā kāzu mielastā viņi teica...ko viņi teica: “Es esmu sarīkojis lielu mielastu un tā tālāk. Un visus šos vīrus es ielūdzu, bet katram no viņiem bija kāda atruna. 'Es nevaru to darīt, jo tas sabojātu mūsu ticības mācību. Es nevaru nākt, jo man ir mana...es apprecēju sievu; viņa man neļaus nākt. Ak, es...es te esmu apprecējies ar draudzi. Mana māte bija metodiste vai baptiste, vai katoliete, vai prote...es vienkārši nevaru to atbalstīt.”

193 Viņš sacīja: “Un jūs nenāksiet! Un jūs neēdīsiet Manu mielastu! Un ejiet tur ārā un piespiediet prostitūtas un netikles, un dzērājus, un kas nu vēl tur būs. Ievediet viņus iekšā, un Es viņus savedīšu kārtībā. Es esmu klājis Savu mielastu, un Mani viesi...Mans galds ir klāts, un kāds tur sēdēs.” Viņi neatnāca. Viņš pārmeta tiem ebrejiem.

194 Kā ir šodien? “Es...es piederu pie prezbiteriāņiem. Es...es nevaru. Es esmu metodists, luterānis. Es esmu no vienotajiem. Es esmu no divticīgajiem. Es esmu *tas*. Es nevaru. Es nevaru.” Te nu tas ir. Tātad tevis tur nebūs! Tieši to Viņš pateica. Labi.

195 Pienācīgi apstiprināts Mesija. Pienācīgi apstiprināts Vārds, apsolītais Vārds. Šis Dievs, kas apsolīja šo Vārdu, proti, kāds Mesija būs, lūk, Viņš atnāca un bija tieši tāds. Viņš sacīja viņiem: “Nu, kur Es esmu kļūdījies? Ja jūs nevarat ticēt Man kā Cilvēkam, tad ticiet tiem darbiem, ko Es daru, jo tie ir tie, kas stāsta, kas Es esmu. Tieši tie saka, ka Es esmu Mesija. Jūs negribat Man ticēt, jo jūs domājat, ka Jāzeps tur... Un Es piedzimu tur, tajā mazajā būdiņā, un Mans audzētāvs ir galdnieks no turienes. Un jūs...”

196 Kad Viņš ieradās tur Galilejā, viņi...un grasījās darīt... Tur teica: “Ei, kas ir tas Puisis? Kas tas ir? Nu, tas Vīrs, vai tas... Vai tad šeit nav Jozus un visi Viņa brāļi? Vai tad Viņa māsas nav ar mums? Vai tad Viņa mātes vārds nav Marija un Viņa tētis nav Jāzeps? Kur, kur jūs atradāt tādu tipu? No kādas skolas Viņš nāk? Viņam nav nekādas biedra kartes. Viņam, Viņam nav nekādu diplomu. No kurienes tāds tips kā šis... Kur jūs vispār ko tādu atradāt?”

197 Un Bībele saka, ka Viņš bija...ka pie Viņa ņēma apgrēcību. Viņš teica... Viņš nevarēja paveikt daudzus varenus darbus; un Viņš vienkārši pagrieza muguru un aizgāja prom no viņiem. Viņš sacīja: “Pravietis nav bez goda, izņemot, ja viņš ir starp saviem ļaudīm, saprotiet, savā apgabalā,” skatieties, “jeb savā zemē.”

198 Tur nu Viņš ir – pienācīgi apstiprināts, Mesija. Viņš nepiedēvēja Sev nekādus nopelnus. Viņš teica: “Es neko nevaru darīt, tikai to, ko Es redzu Tēvu darām.” Un Viņš izaicināja viņus uzdot jautājumu, vai tas bija Mesija.

199 Un paskatieties uz šo parasto sievieti ar slikto reputāciju; viņa to atpazīna. Viņai, viņa nebija samācīta. Tas lukturis nebija... Protams, viņa bija morāli sliktā stāvoklī. To neviens neatbalsta. Dieva likumi to nosoda. Viņa bija morāli sliktā stāvoklī. Bet viņa...

200 Redziet, Dievs netiesā tevi pēc tavas...pēc tā, kas tu esi. Viņš priecē... Viņš netiesā pēc tā, cik liels tu esi vai cik mazs tu esi. Viņš tiesā tavu sirdi: kāds tu vēlies būt.

201 Un viņa negribēja nevienu no tām muļķībām. Un, kad Tas uzplaiksnīja viņas priekšā, tieši To viņa gribēja. Neatkarīgi no tā, kāda viņa bija toreiz, viņa bija gatava nākt. Saprotat? Dievs spriež pēc sirds. Cilvēks spriež pēc ārējā izskata. Dievs skatās uz sirdi. Neatkarīgi no tā, kas viņa bija; tā gaisma atspīdēja, un tas visu atrisināja. Viņa uztvēra mūžīgās dzīvības būtību.

202 Ak vai, cik bagātīgs man tas ir, saprotiet, kad redzu un zinu, ka tā ir patiesība. Es...es turēšos pie Tā. Es ļaušu... Debesu Dievs celsies, un mana balss būs tur uz Dieva varenā laika magnētiskās lentes, un tā nosodīs šo paaudzi pēdējā dienā. Jo tas...tas ir uz magnētiskās lentes, tātad tas būs arī uz tās mūžības lentes. Tā tas ir. Nosodīs šo sludinātāju paaudzi, kam ir ārēja svētbijība, bet kas noliedz Vārda spēku un tā izpausmi, kaut tas ir pienācīgi identificēts – ka Viņš joprojām ir Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Es apsūdzu viņus, pamatojoties uz Dieva Vārdu.

203 Man būs ātri jāpāriet pie nākamā apsolījuma, jo mums vēl ir tikai aptuveni piecpadsmit minūtes.

204 “Tur viņi...tur viņi...” Kas? Ak vai! Golgāta! Un viņi “sita krustā” Viņu; treškārt. Viņi sita Viņu krustā, neatpazīstot Dieva apsolīto Vārdu, kas bija izpaudies. Un kāpēc viņi sita krustā to Cilvēku? Vai jūs varat iedomāties? Atgriezīsimies uz brītiņu atpakaļ. Kāpēc lai šie cilvēki sistu krustā tādu Cilvēku kā Viņš? Kad Marija...

205 Kā es reiz lasīju grāmatu ar nosaukumu “Dāvida nama princis”. To bija uzrakstījis Ingrahams, doktors Ingrahams. Brīnišķīga grāmata! Tā ir drāma, kas it kā ir daļēji patiesa, no kāda sena manuskripta, kas tika iegūts no kādas sievietes vārdā Adina, ko viņas... Viņa devās uz Palestīnu no...no Ēģiptes, Kairas, man šķiet, lai pabeigtu savu izglītību. Un viņa bija tur Kristus laikā, un viņa esot sarakstījusies ar savu tēvu. Būtu labi, ja jūs dabūtu to un izlasītu. Tā ir patiešām laba, “Dāvida nama princis”. Tas pats cilvēks, kurš uzrakstīja “Uguns stabu”, un Sesils Demils uztaisīja no tā filmu “Desmit baušļi”.

206 Lūk, tajā grāmatā mēs lasām, ka tā Adina uzrakstīja vēstuli. Un viņa teica, ka krustā sišanas dienā Marija Magdalēna, no kuras Viņš izdzina septiņus ļaunos garus, izskrēja pūļa priekšā un sacīja: “Ko Viņš ir izdarījis? Ko Viņš ir izdarījis? Viņš tikai dziedināja slimos un centās atbrīvot tos, kas bija gūstā! Ko citu Viņš ir darījis, ja ne labu? Pasakiet kāds!”

207 Bet kāds vīrs iepļaukāja viņu tā, ka viņa teju vai pāri pagalmam aizlidoja, un sacīja: “Vai tad jūs ticēsiet šai mulķa sievietei, nevis saviem priesteriem?”

208 Te nu tas ir. Saprotat? Ko Viņš bija izdarījis? Viņš neko nebija izdarījis. Kāpēc tad viņi sita Viņu krustā? Kāpēc? Kāpēc? Tāpēc ka viņi neatpazīna, kas Viņš bija.

209 Tāpat ir arī šodien. Sludinātāji, šo dienu cilvēki un mūsu modernie mācītāji ir tik ļoti samācījuši cilvēkus, lai tie ticētu, ka tā ir “burvestība vai velns, vai mentālā telepātija, vai kaut kāda maldināšana, vai kaut kāds triks”, līdz cilvēki neatpazīst, ka tas ir Dieva Vārda apstiprinājums šai dienai. Tās ir pēdējās dienas zīmes.

210 Draudzes, ja tu nepiederi viņu organizācijai, viņi teiks: “Ak, nu, tas ir kaut kas mākslīgs. Tas ir...tā ir krāpšana. Nu, paskatieties šurp uz *Tādu un Tādu* un *Tādu un Tādu*.” Bet lai viņi kaut reizi pierāda, ka tas īstenais ir krāpšana. Hm-hm. Lai viņi kaut vienreiz pierāda, ka tas ir nepareizi. Viņi nevar to izdarīt. Nekad nav izrādījušies, ka tas kļūdās, un nekad arī nebūs, jo tas ir Dievs. Saprotat? Bet viņiem patīk norādīt.

211 Viņi domā: “Ak, nu, ja tas būtu kāds cilvēks ar slavenu vārdu!” Jo tā ir neliela grupa, neliels skaits cilvēku, kas ir tādi kā izstumtie: “Nu, mēs izslēdzām to cilvēku no mūsu draudzes.” Saprotat? “Viņi, viņi agrāk nāca uz mūsu grupu, saprotiet, bet viņi pārgāja uz *to* un viņi pārgāja uz *šito*, un tagad, jūs redzat, kur viņi galu galā... Nu, paskatieties, kas tas ir, kurš tas ir.”

212 Man ir vienalga. To pašu viņi varēja pateikt par Pēteri, Jēkabu un Jāni. “Tumsonīgs, neizglītots cilvēks,” viņi teica. Taču viņiem bija jāņem vērā, ka kopš tā laika kaut kas bija noticis. Viņi bija bijuši kopā ar Jēzu. Tā bija tā atšķirība. Saprotat?

213 Viņi to darīja tāpēc, ka viņi nezināja, kas Viņš bija. Viņi nesaprata, ka tajā dienā tur nestāvēja Dieva Vārda apstiprinājums... Nu, viendien tas bija, un tas bija pareizi; viendien tas bija, vienkārši ievērot tos likumus un pārējo. Bet tieši tie likumi, kurus viņi ievēroja, norādīja viņiem uz to laiku, kad Viņš atnāks un būs tas Cilvēks, kādam Viņam bija paredzēts būt. Viņiem bija *šī* daļa, bet viņi neņēma to *otro* daļu.

214 Un tas ir tas pats, ko viņi dara tagad. Viņiem ir draudze, un viņi “tic Jēzum Kristum”, un saka, ka viņi tic un tā tālāk, bet noliedz šo stundu, kurā mēs dzīvojam! Joprojām apstiprinās tas vecais sakāmvārds: cilvēks vienmēr slavē Dievu par to, ko Viņš ir izdarījis, gaida to, ko Viņš darītu jeb darīs, bet ignorē to, ko Viņš dara, un šādi tiek nosodīts. Saprotat? Viņi domā: “Dievs ir brīnišķīgs. Cik Viņš ir liels! Ko gan Viņš darīs: Viņš atnāks, un kādu dienu būs aizraušana, un mēs dosimies mājās,” bet noliedz tieši tās zīmes un brīnumus šeit, tajā laikā, kad, kā saka Raksti, Viņš to darīs. Palaiž garām pilnīgi visu!

215 “Ja aklaiss ved aklo,” sacīja Jēzus, “viņi abi iekritīs bedrē.” Vienkārši lūdziet, lai Dievs atver mums acis šajās pēdējās dienās. Labi.

216 Lūk, tāpat arī šodien, viņi dara to pašu. Šodien viņi noliedz un sit krustā to pašu Dievu, jo nepazīst Viņu. Tā pati lieta, noliedzot Viņu. Un darot (noliegdami) to, ko viņi dara šodien – viņi atkal sit krustā Kristu ne jau burtiski, bet viņi zaimo Svēto Garu. Un šādi darot, viņi ir... Kā viņi zaimo Svēto Garu? Kā?

217 Kā viņi zaimoja To toreiz, tajās dienās? Nu, toreiz viņi nevarēja To zaimot; Tas vēl nebija atnācis. Viņi sauca Jēzu par “Belcebulu”, sauca Viņu par “Belcebulu”, jo Viņš varēja atpazīt viņu siržu noslēpumus un citas lietas. Viņi sacīja: “Tas ir velns.” Citiem vārdiem sakot: “Viņš ir zīlnieks. Lūk, kā Viņš to dara, caur zīlēšanu. Viņš ir visistākais velns.” Saprotiet, viņiem četrsimt gadu nebija bijis pravieša, un viņi bija no tā izauguši. Saprotat? Viņiem bija tikai viņu likumi. Viņi sacīja: “Tas ir Belcebuls.”

218 Un Jēzus sacīja: “Es jums to piedošu, bet, kad atnāks Svētais Gars,” lūk, saprotiet, “un jūs teiksiet pret To kaut vienu vārdu, tas jums nekad netiks piedots.”

219 Atcerieties, tā tas būs, un nevar, nekādā veidā, nekādas žēlastības, ja jūs zaimojat un saucat Dieva Garu, Dieva Vārdu, ko ir apstiprinājis Gars... Saprotiet, Vārds saka “*tā*”, Gars to apstiprina, bet tu sauc to par “nešķīstu lietu” – tu esi pārkāpis robežu starp žēlastību un sodu, un tas tev nekad nevar tikt piedots.

220 Tas ir tas iemesls, kādēļ es apsūdzu šo paaudzi, ka tā ir vainīga izpaustā Dieva Dēla krustā sišanā, zaimošanā, kā bija apsolījuši visi pravieši un pats Kristus, ka tā notiks pēdējās dienās; tāpat kā tas bija Noasa dienās, Sodomas dienās. Zaimošana! Jo viņi atkal sit krustā cilvēkiem Dieva Dēlu – Viņa apstiprināto Vārdu. Viens vārds pret To nekad netiks piedots.

221 Nu, ko tad darīsiet jūs? Par ko jūs stāvēsiet? Viņi ir nosodīti, vienkārši gaida to stundu, kad tiks izlietas Dieva dusmas. Tās viņus satrieks.

222 Viņi mīl cilvēcisko konfesiju mācības un dogmas vairāk nekā apstiprināto Dieva Vārdu, šī cilvēku paaudze. Ak! Es...kaut man būtu tam daudz laika. Saprotat? Šī cilvēku paaudze, šī paaudze nicina *Dieva* atklāsmi. Bet mēs staigājam tur, kur staigāja apustuļi. Pareizi.

“Tu saki 'Dievs'? Nu, bet citi arī tā saka.” Dievs to apstiprina.

223 Jēzus sacīja: “Ja...ja tie darbi nerunā par Mani, tad vienkārši dodieties uz priekšu un sakiet, ka Es saku to no Sevis. Bet, ja šie darbi runā, tad labāk ticiet šiem darbiem, saprotiet, jo šī ir tā stunda.” Sacīja: “Jūs zināt, ka rīt spīdēs saule vai arī būs slikts laiks, ja debesis ir sarkanas un mākoņainas, rīt būs skaidra diena.” Sacīja: “Jūs spējat atpazīt debesu izskatu, bet par laika zīmēm jūs nezina neko. Ja jūs būtu zinājuši Dievu, jūs zinātu Manu dienu.”

224 Un viņi sacīja: “Tu tik daudz ko piedēvē Sev, Tu padari Sevi par Dievu.” Un viņi piesita Viņu pie krusta.

225 Un Svētais Gars šodien nav nekāda trešā Persona. Tas ir pats Dievs, kas ir izpausts cilvēciskajā miesā caur Jēzus Kristus Asinīm, lai darītu svētu dzīvi, caur kuru Viņš varētu atslogojot Sevi. Un viņi sit krustā to pašu Vārdu, kas ir izpausts. Vai jūs saprotat? Kristus krustā sišanu šodien veic cilvēki, kas noliedz apstiprināto un cilvēku vidū izpausto Dieva Dēlu; caur Viņa lietām, par kurām Viņš teica, ka tās notiks šajā laikā caur Viņa Vārdu. Saprotat?

226 Lūk, tas pats apstiprinājums; tam ir jābūt tādām pašām, ja Viņš ir tas pats Dieva Dēls, jo Viņš teica Jāņa Evaņģēlijā 14:12, ka: “Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet.” Ebrejiem 13:8: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” “Ja jūs paliekat Manī,” Jāņa 15. nodaļa, “ja jūs paliekat Manī un Mani Vārdi paliek jūsos, vienkārši lūdziet, ko vien gribat, un tas jums tiks dots.” Tieši tā!

227 Atcerieties, tie cilvēki, kas to izdarīja, bija ļoti reliģiozi. Viņi nebija cilvēki no malas. Viņi bija tā laika reliģiozie cilvēki. Un, lūk, kas dara to šodien – tie reliģiozie cilvēki; tā pati krustā sišana, tas pats šodien. Ātri...

228 “Tur viņi sita Viņu krustā,” toreiz, toreiz. Protams. Toreiz viņi noraidīja Dieva Vārdu, kas

bija izpaudies, pieņemot savas ticības mācības Vārda vietā.

229 Vai viņi dara to šodien? Tieši tā, dara to pašu šodien. Viņš bija Vārds, un viņi noraidīja Vārdu. Šis viens punkts, ko es vēlos, lai jūs nepalaistu garām, saprotiet, es vēlos, lai jūs nepalaistu to garām. Viņš bija Vārds, un, kad viņi noraidīja Viņu, viņi noraidīja Vārdu. Un, kad viņi noraidīja Viņu, viņi galu galā sita Viņu krustā. Un tieši to viņi ir izdarījuši šodien: noraidījuši Dieva Vārdu un pieņēmuši savas ticības mācības; un viņi ir publiski, savas draudzes priekšā situši krustā Svētā Gara darbošanos. Un viņi ir vainīgi, un es apsūdzu viņus Jēzus Kristus Vārdā.

230 Jau piecpadsmit gadus es esmu redzējis, kā Viņš darbojas pa visu valsti, bet viņi joprojām turas pie savām ticības mācībām. Viņi ir vainīgi! Viņi paņēma Vārdu, kas būtu varējis savākt kopā draudzi, visas draudzes, un izveidot lielu, varenu apvienotu brālību starp pentakostiem un visiem tiem pārējiem; tā vietā, lai to darītu, viņi atteicās no tā un noraidīja to, ir uzjautrinājušies par to, un tagad saukā to visvisādos vārdos.

231 Un tagad caur draudžu federāciju, pēc velna plāna, viņi cenšas ienākt un teikt: “Tagad mēs atnāksim, nopirksim nedaudz eļļas.” Viņi ir noraidīti. Un viņi...viņi ir vainīgi Jēzus Kristus krustā sišanā. Pieņemiet to saskaņā ar Dieva noteikumiem, pēc jūsu noteikumiem tas nedarbosies. Saprotat?

232 Viņi noraidīja izpausto Dieva Vārdu savu ticības mācību dēļ, un to pašu viņi dara arī šodien. “Viņš bija Vārds,” Jāņa, Jāņa Evaņģēlijs 1. nodaļa, Ebrejiem 13:8 ir teikts: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Lūk, viņi atkal sit Viņu krustā.

233 Vai jūs zinājāt, ka Bībele saka, ka mēs varam to izdarīt? Cik daudzi no jums gribētu tikai nedaudz izlasīt? Vai jūs iedosit man vēl piecpadsmit minūtes? [Sanāksme saka: “Āmen.” –Tulk.] Labi. Tagad atvērsim, vienu mirklīti, “atkal sit krustā”. Atšķirsim vēstuli Ebrejiem 6. nodaļu un tikai nedaudz izlasīsim. Ebrejiem 6. nodaļa, un paskatīsimies, vai mēs ‘atkal sitam krustā Dieva Dēlu’, ieraudzīsim, vai to var izdarīt.

Jūs sakāt: “Tu nevari Viņu sist krustā otrreiz.”

234 Mēs noskaidrosim, vai mēs varam vai nevaram. Dieva Vārds ir patiess. Vai pareizi? Tas atrodas Ebrejiem 6:1.

Tāpēc, atstājuši Kristus mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai; nevis uz pamatu ielikšanu par atgriešanos un nedzīviem darbiem, un ticību Dievam,

un ar mācību par kristībām, roku uzlikšanu, miroņu augšāmcelšanos un mūžīgo tiesu.

...to mēs darīsim, ja Dievs atļaus.

235 Redziet, Pāvils vēlas, lai mēs zinātu, ka šīs lietas ir absolūti būtiskas; kristības, roku uzlikšana, augšāmcelšanās, otrā atnākšana. Visas šīs lietas ir mūžīgas. Tās ir absolūta patiesība.

236 Tagad ievērojiet:

Jo ir neiespējami...

Lasiet to kopā ar mani, šo vienu pantu, es gribu, lai tagad jūs to izlasāt kopā ar mani, 4. pantu.

Jo ir neiespējami tos, kas reiz bija apgaismoti un ir baudījuši debesu dāvanu, un bija kļuvuši Svētā Gara līdzdalībnieki,

un baudījuši labo Dieva vārdu un nākamā laika spēkus,

ja viņi atkrīt, atkal atjaunot viņus uz atgriešanos; jo tie sev Dieva Dēlu atkal sit krustā un liek apsmieklam.

237 Nu, vai tas ir mans vai Viņa vārds? “Cilvēks, kas nāk pie atziņas.” Atcerieties, viņi nekad to nesaņēma. Viņi bija pierobežas ticīgie. “Pēc tam, kad mēs esam saņēmuši Dieva Vārda atziņu,” jūs saņemat to no zināšanām, lasot un redzot to, “un pēc tam to noraidām, tad jūs...tad jums vispār nav iespējams būt pestītiem.” Vai tagad jūs to izlasījāt? Saprotiet: “Saņēmuši patiesības atziņu,” vienkārši, jūs saprotat, viņa nekad to nesaņēma.

238 Tāpat kā tie ticīgie, kas izgāja ārā. Tā ir vistiešākā šī ceļojuma līdzība; šī, šī trešā...šī trešā iziešana; vienkārši parāda līdzībā tās pārējās. Atskatieties, atskatieties tur pagātnē. Atļaujiet man tagad kaut ko jums parādīt, tikai brītiņu. Atvainojiet par šo izteicienu. Skatieties.

239 Israēls izvēlējās divpadsmit vīrus, no katras cilts pa vienam, konfesionālo vadību, un aizveda viņus līdz pašai apsolītās zemes robežai un parādīja viņiem tās labās lietas, kas būs...kas viņiem bija. Bet viņi atgriezās, sūdzoties, ka: "Mēs neesam spējīgi to izdarīt."

240 Bet bija divi no divpadsmit, Jozua un Kālebs, kas sacīja (viņi skatījās uz Vārdu): "Dievs teica, ka tā ir mūsu, un mēs esam vairāk nekā spējīgi to ieņemt." Vai pareizi?

241 Kas tas bija? Pierobežas ticīgie. Saprotiet, viņi faktiski bija dzimuši draudzē. Viņi bija cilvēku vadītāji. Tie bija bīskapi, tā teikt, kuri devās tieši uz turieni, kur tika parādīts, ka Dieva Vārds ir patiesība. "Tur ir tā zeme!" Viņi nekad nebija tur bijuši. Viņi nezināja, ka tā tur ir. Bet viņi tur ieradās, lai redzētu, ka tā tur ir. "Tur tā bija!" Un Kālebs un Jozua devās turp un atnesa vīnogu ķekaru, un deva viņiem dažus no tām apēst. Un viņi nogaršoja no tās labās zemes, bet tad viņi atgriezās un sacīja: "Mēs nevaram to izdarīt. Saprotat? Mēs vienkārši to nevaram."

242 Lūk, kur ir tā pati grupa Jēzus Kristus laikā. "Rabi, mēs zinām, ka Tu esi skolotājs, no Dieva nācis." Saprotat? Pierobeža! "Mēs zinām, ka Tu esi skolotājs, no Dieva nācis. Neviens nespēj darīt tās lietas, ko Tu dari. Mēs atzīstam, ka tur jābūt Dievam." Kāpēc viņi to nepieņēma? Kāpēc viņi to neuztvēra? Pierobeža! Pierobeža!

243 Šeit viņi ir šajā trešajā iziešanā; tā pati zīme, tā pati izpausme, tas pats Kristus, tas pats Svētais Gars, tie paši darbi, tas pats Dievs, tas pats vēstījums, bet viņi nevar to pieņemt. Viņiem būtu jāatsakās no savas biedra kartes. Kas tas ir? "Viņiem bija patiesības atziņa." Viņi paskatījās un redzēja, ka tā ir absolūta patiesība. Viņi nevar to noliegt. Laikrakstiem ir jāapliecina, ka viņi to redzēja. Fotografijas, avīzes, pierādījumi, mirušo augšāmcelšana, ārstu apliecinājumi par slimajiem, viņiem ir jāsaka, ka tas ir Viņš. Un šie paredzējumi, neviens no tiem gadu gaitā nav izgāzies, katrs no tiem ir bijis precīzs līdz pēdējam sīkumam, viņi var teikt tikai to, ka tas ir Dievs. Bet viņi nevar to pieņemt.

244 Tā sludinātāju grupa Čikāgā, viņu bija vairāk nekā trīs simti, kuri grasījās atbraukt un kristīties Jēzus Kristus Vārdā. Kur viņi ir? Tā cena ir pārāk augsta. Viņi nevar to izdarīt. Kas tas ir? Bībele saka, ka tad, kad viņi to dara, ko viņi izdara? Viņi nodala sevi no žēlastības uz tiesu. "Jo nav iespējams tos, kas reiz ir apgaismoti (ir bijuši atvesti, lai uz to paskatītos) un bija saņēmuši patiesības atziņu, un ir baudījuši labo Dieva Vārdu, ja viņi no tā novēršas, kaut viņiem būtu bijis jāatjaunojas, piemēram: 'Nu, lūk, es darīšu, jā...'"

245 Jūs, prezbiteriāņi, jūs, metodisti un baptisti, un luterāņi, un visi tie pilnā Evaņģēlija uzņēmēji, kas saka, ka viņi "ieiet", esat noraidījuši šo vēstījumu. Jūsu draudze būs... Tur būs atsevišķi cilvēki, protams. Bet nevis draudze; tev ir jāiziet no draudzes, lai to iegūtu. Saprotat? Tā tas ir. Atsevišķi cilvēki, tas ir labi.

246 Bet, ja jūs domājat, ka prezbiteriāņu draudze saņems Svēto Garu un viņi visi aiznesīs savus dokumentus, un...? Nekad tā nedomājiet! Jūs, metodisti, domājat, ka jūs to izdarīsiet? Jūs nekad to neizdarīsiet. Vai jūs, trīsvienīgie, domājat, ka jūs kādreiz pieņemsiet Jēzus Kristus Vārdu un katrs tiksiet kristīti iekš...? Jūs nekad to nedarīsiet. Jūs nekad to nedarīsiet. Bet atsevišķi cilvēki izies un to izdarīs, tā tas ir, un tā ir Viņa atnākšanas zīme. Bet tām draudzēm, kas ir redzējušas patiesību un savās padomēs to noraidījušas, "tas nav iespējams".

247 Tādējādi viņi ir vainīgi Jēzus Kristus krustā sišanā. Un es apsūdzu viņus, pamatojoties uz Dieva Vārdu, kas Dievam ir.. "Kā tu viņus apsūdzi, brāli Branham?" Es apsūdzu viņus, ka Dievs pēdējās dienās ir skaidri identificējis Sevi Savā Vārdā un darījis Sevi zināmu, ka Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, bet viņi ir to aukstasinīgi noraidījuši. Un jūs esat vainīgi Jēzus Kristus krustā sišanā, jo zaimojat Svēto Garu. Tā tas ir.

248 Mēs atkal aizvedīsim jūs pie Ebrejiem 10. nodaļas, kur Rakstos mums atkal ir teikts, ka tas ir ne tikai "nieespējami", bet ka jūs nekad nevarēsiet... Tas atdala jūs no Dieva, mūžīgi. Jūs vairs

nekad nevarēsiet atgriezties Dieva klātbūtnē, ja jūs noraidāt Svēto Garu un izsmejat to.

249 Lūk, redziet, “ir baudījuši no Vārda”. Redziet, pierobežas ticīgie!

“Ak, tu saki, ka tie puīši nebija ticīgie?”

250 Viņi bija ticīgie jeb apliecināja, ka ir ticīgi, bet, kad lieta nonāca līdz Vārdam... Viņi bija Israēls. Viņi izgāja, būdami zem asinīm. Viņi izgāja, būdami zem Mozus zīmēm. Viņi bija redzējuši, kā tās zīmes darbojas. Dievs teica:

“Es jūs uz turieni aizvedīšu.”

251 Bet, kad viņi nonāca pie apsolītā Vārda, kam bija jānāk, principam, ko viņi teica? “Ak, mēs nevaram to izdarīt.” Saprota?

252 Un, lūk, viņi atgriežas ar vīnogām un visu pārējo, lai pierādītu, ka tā zeme ir laba, ka Dieva Vārds ir pareizs. Dievs teica: “Es dodu to jums.”

253 Bet tie apstākļi... “Ak,” viņi teica, “līdzās viņiem mēs izskatāmies kā siseņi. Mēs nevaram to izdarīt, neskatoties ne uz ko.”

254 Pirms dažiem gadiem, kad šī vecā ēka bija kā dievnams, kāds ienāca un izgāja ārā, un runāja ar mani, sacīja: “Billij, ar šādiem vēstījumiem tu kādu dienu sludināsi četriem stabiem.”

255 Es sacīju: “Es sludināšu četriem stabiem, jo Dievs ir spējīgs no šiem stabiem radīt Ābrahāmam bērnus.” Tieši tā. Tā ir patiesība. Es teicu: “Ja tev ir kaut kas, ar ko to atspēkot, paskatīsimies uz to.” Viņiem vienkārši patīk klaigāt, bet, kad lieta nonāk līdz parādīšanai, tas ir kas cits. Jā, lūk, kur ir tā atšķirība. Labi.

256 Jā, ar savām ticības mācībām viņi atkal sit Viņu krustā. Lūk, Ebrejiem 6. nodaļa, un mēs ejam tālāk. Un mēs vienkārši varētu turpināt lasīt un lasīt līdz pat beigām. Mums ir pa pilnam laika. Es esmu sev šeit atzīmējis vietu Rakstos, kur tas būs, Ebrejiem 6. nodaļa. Vienkārši, es domāju, ka paņemsim to visu. “Ir neiespējami tos, kas reiz bija apgaisnoti, kļuvuši Svētā Gara līdzdalībnieki...” Mums nav laika iet pārāk tālu, jo man ir vēl viena Rakstu vieta, un es vēlos, lai jūs to pēc brītiņa izlasāt. Ievērojiet šo: “Tie atkal sev sit krustā Dieva Dēlu.” Ko viņi izdara? Ko? Ir nobaudījuši un zina, ka tā ir patiesība, bet tad pagriežas apkārt un noliedz to. Ko tas izdara? “Ir neiespējami...”

257 Tāpēc tieši to ir izdarījuši šī valsts. Tieši to ir izdarījuši šie cilvēki. Tieši to ir darījušas šīs draudzes. Viņi ir noraidījuši To, un viņi ir situši krustā šo vēstījumu. Viņi ir situši krustā cilvēkiem šo patiesību. Kā viņi izdarīja ar Jēzu? Viņi nodeva Viņu negodam, novilkā Viņam drēbes, pakāra Viņu pie krusta un pienagloja tur Viņu, Dzīvības Valdnieku. To pašu viņi ir izdarījuši šodien ar savām ticības mācībām! Viņi ir izdarījuši to pašu. Viņi ir noģērbuši šīs lietas, viņi ir noģērbuši Evaņģēlija labestību un drēbes, cenšoties novietot To kaut kur citur, un ir pakāruši Viņu pie krusta. Ak vai! Kāpēc?

258 “Tur viņi...tur viņi sita krustā,” tagad pēdējā teikuma daļa, “Viņu,” Viņu, šo visdārgāko Personu. Kāpēc viņi to izdarīja? Viņi neatpazīna Viņu. Kāpēc viņi dara to šodien? Viņi nezina, ka tā ir patiesība. Viņi ir...viņi ir truli un akli pret to. Viņi to nepazīst. Tieši tāds ir tas iemesls. Viņu ticības mācības un tradīcijas ir aizvedušas viņus prom no Dieva Vārda.

259 Un tā, jums, kas esat šeit, nu jau beidzam, klausieties ļoti uzmanīgi. Saprota? Es zinu, ka ir karsti. Arī man ir karsti.

260 Bet, ak, brāli, šis Vārds ir dzīvība, ja tu turēsies pie tā. Redziet, tas nav kaut kas tāds, par ko mēs runājam, kas varbūt notiek šeit un tur; tas ir kaut kas tāds, kas jau ir šeit ar mums un notiek tagad. Nevis kaut kas, kas būs; bet kaut kas, kas jau ir. Mēs neliecinām, ka: “Mēs zinām, ko Viņš ir darījis, mēs zinām, ko Viņš darīs,” bet mēs sakām, ko Viņš dara tagad. Saprota? Šī ir mūsu stunda.

261 Varbūt mēs nedzīvosim tik ilgi, lai redzētu aizraušānu. Es varu nomirt šodien, tu vari nomirt šodien. Es nezinu. Bet aizraušāna tuvojas. Tas ir...tas ir, kad tā atnāks, mēs būsim tur, neuztraucieties; hm-hm, tāpat kā tie visi pārējie no iepriekšējiem periodiem, kas ticēja tam un gaidīja to. Viņi staigāja viņu dienas gaismā.

262 Un šeit ir tā gaisma, Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Atmetiet savas ticības mācības un ticiet šim Vārdam. Tā ir patiesība. Vārds ir patiesība. Jēzus teica: “Mans Vārds ir Gars, Mans Vārds ir dzīvība.” Kā jūs grasāties saņemt dzīvību, ja jūs noraidāt dzīvību? Kā jūs grasāties pieņemt dogmu, kas ir nāve, un dzīvības Vārdu? Noraidāt dzīvības Vārdu, lai pieņemtu nāvi; kā jūs grasāties pieņemt tos abus vienlaicīgi? Jūs to nevarat darīt. “Lai jebkura cilvēka vārds ir meli, katra dogma ir meli.” Dieva Vārds ir patiesība.

263 Es izaicinu jebkuru cilvēku parādīt man, jebkuru... Un es zinu, ka šī lente dosies pa visu pasauli. Jebkurš cilvēks, jebkurš bīskaps lai atnāk uz manu kabinetu vai šīs sanāksmes priekšā un ar pirkstu parāda kaut vienu vietu, kur Jaunajā Derībā kāds jebkad ir kristīts “Tēva, Dēla un Svētā Gara” vārdā. Es jums parādīšu, kur ikviens cilvēks, kas jebkad ir ticis kristīts..... Un tiem, kas bija kristīti citādāk, bija jānāk un jākristās vēlreiz, lai saņemtu Svēto Garu.

264 Ko jūs ar to darīsiet? Vai paliksiet tur savās ticības mācībās? Vai paliksiet tur savās dogmās un mīrsiet? Jūs esat vainīgi! Ar noziedznieku rokām jūs esat paņēmuši dzīvības Valdnieku, dzīvības Vārdu, un esat situši Viņu krustā cilvēkiem.

265 Nu, ko viņi izdarīja? Viņi to nezina. Šodien cilvēki staigā, būdami nezinoši. Viņi nezina, ka tā ir patiesība. Viņi domā, ka tas ir kaut kāds “isms”. Viņi nerok pietiekami dziļi, lai ieietu atklāsmes Garā. Viņi nepietiekami lūdzas. Viņi nepietiekami piesauc Dievu.

266 Viņi to uztver vieglprātīgi: “Ak, nu, es ticu, ka Dievs ir. Protams!” Velns tic tam pašam. Velns tic tam vairāk nekā daži cilvēki, kas apgalvo, ka tic. Velns tic tam un dreb. Cilvēki tam vienkārši tic un dodas tālāk. Bet velns dreb, zinot, ka tuvojas viņa sods, bet cilvēki tic tam un nepievērš uzmanību tam, ka nāk sods.

267 Vainīgi par Viņa krustā sišanu! Protams! Es apsūdzu šo paaudzi, atzīstot, ka viņi ir vainīgi, pamatojoties uz to pašu Vārdu, kas atzina viņu vainu jau pašā sākumā. Tā tas ir. Jēzus sacīja: “Kurš var Mani nosodīt?” Viņš bija Vārds, tapis miesa. Un šodien tas pats Vārds ir kļuvis par miesu.

268 Pēteris savā apsūdzībā Apustuļu darbos teica... Vienkārši izlasīsim to. Pēteris, redzēdams, ka tas, ko viņi bija izdarījuši, ir noticis, ka Gars... Redziet, Pēteris aizstāvēja Kristu tajā, ko viņi bija izdarījuši. Es aizstāvu to, kas ir Evaņģēliji. Es... Pēteris apsūdzēja viņus par to, ka viņi nogalināja Cilvēku, Kristu, kurš bija Vārds. Es apsūdzu šo paaudzi par to, ka tā mēģina nogalināt Vārdu, kas ir izpaudies cilvēkos. Pievērsiet uzmanību tam, ko Pēteris teica. Viņa taisnīgais sašutums droši vien bija pacēlies diezgan augstu. Paklausieties viņu šeit, Apustuļu darbu 2. nodaļā, un mēs sāksim ar 22. pantu.

Israēla vīri, uzklausīt šos vārdus: Nācarieti Jēzu, apliecinātu...šo vīru, ko Dievs jūsu priekšā apliecināja ar brīnumiem...zīmēm, ko Dievs darīja caur Viņu jūsu vidū, kā jūs paši zināt,

269 Ak! Iztēlojieties, kā viņi jutās! Ieklausieties tajā.

Israēla vīri, valdnieki, jūs, baznīckungi, jūs, svētie vīri, jūs, priesteri, jūs, kam vajadzētu būt Dieva vīriem, klausieties šos vārdus: Jēzus Nācarietis bija Dieva apliecināts jūsu vidū...”

270 Tagad es saku jums, garīdznieki, un jums, ļaudis. Jēzus no Nācāretes, Svētais Gars, Viņš ir šeit Svētā Gara personā, kurš ir tā dzīvība, kas bija Viņā. Viņš ir šeit, darbojas caur cilvēkiem un uzrāda Sevi caur zīmēm un brīnumiem, ko Viņš dara. Un te tas ir uzkārts gar sienām, zinātniska identifikācija. Un šeit sēž cilvēki, kuri bija miruši, bet šodien viņi ir dzīvi; un vēža saēsti, bet šodien viņi ir veseli; akli, bet šodien viņi redz; kropli, bet šodien viņi staigā. Viņš ir Jēzus no Nācāretes.

Viņu, ko Dievs pēc Sava lēmuma un paredzējuma nodevis, iepriekšnolemts Viņa darbam, jūs Viņu esat paņēmuši un ar noziedznieku rokām...nonāvējuši.

271 Vai tā...vai tā ir apsūdzība? Ko viņš apsūdz? To sinedrija padomi.

272 Un šajā rītā es apsūdzu draudžu federāciju. Es apsūdzu pentakostus. Es apsūdzu prezbitēriņus, baptistus un ikvienu konfesiju pasaulē. Ļaunprātīgas, savtīgas alkatības dēļ jūs esat paņēmuši dzīvības Vārdu un situši to krustā cilvēku priekšā, un zaimojuši to, un saukuši par “fanātismu” to, ko Dievs ir uzcēlis mūsu vidū, lai pierādītu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un

mūžīgi. Es apsūdzu šo paaudzi!

273 Pats Dievs ir pierādījis, ka Viņš ir dzīvs. Dievs ir pierādījis, ka tas ir Viņa Vārds; ka jums ir tikai žūksnis ar dogmām un ticības mācībām! Kur jūs varat parādīt dzīvo Dievu? Jo jūs esat noraidījuši dzīvības Vārdu, kas būtu varējis jums to iedot. Tieši tā! Ak, kādā stundā mēs tagad dzīvojam! Ak! Tas pats! Ak, es saucu...

Pēteris sacīja: “Jūs esat paņēmuši *ar noziedznieku rokām un esat situši krustā un nonāvējuši to, Kuru Dievs ir uzmodinājis, nāves sāpes raisīdams, jo nevarēja būt, ka tā viņu paturētu savā varā.*”

274 Un caur jūsu ticības mācībām un jūsu organizācijām, un jūsu konfesijām, un jūsu ārējo svētbijību...jūsu ārējo svētbijību, jūs esat nolieguši Viņa augšāmcelšanās spēku.

275 Bet ir pienākusi tā stunda, ir klāt pēdējās dienas, kad Dievs saskaņā ar Maleahijas 4.[3.] nodaļu ir apsoliņis, ka Viņš celsies pēdējās dienās “un atgriezīs cilvēku sirdis atpakaļ pie sākotnējām svētībām un pie tēvu vasarsvētku ticības”. Un jūs nevarat to noliegt, un jūs nevarat tam pretoties.

276 Tagad es jūs nosodu kā vainīgus un izaicinu jūs, un apsūdzu Dieva priekšā, ka jūs ar ļaunām, savtīgām, konfesionālām rokām esat situši krustā Dieva Vārdu cilvēku priekšā. Un es saucu jūs par vainīgiem un gataviem sodam. Āmen. Tieši tā!

277 Es aicinu uz to pašu, ko Pēteris. Viņš aicināja to paaudzi atgriezties no grēkiem. Es aicinu uz nožēlu šo paaudzi, uz nožēlu Dieva priekšā un atgriezties pie sākotnējās Vārda patiesības. Atgriezties pie mūsu tēvu ticības. Atgriezties pie Svētā Gara, jo Dievs nevar to izmainīt.

278 Kad Dievs sacīja: “Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic,” Viņam ir jāstāv ar to viscaur Mūžībai. Tas ir Viņa Vārds.

279 Kad jūs sakāt: “Paspied roku vai saņem komūniju,” vai kaut ko tādu, vai kaut ko no tās ticības mācības, vai kaut kādu ideju; to var izdarīt jebkurš dzērājs, jebkurš neticīgais. To var izdarīt jebkurš atdarinātājs, jebkura prostitūta. Saņemt komūniju, pildīt tās formas un visu ko tādu, jūs to varētu.

280 Bet Jēzus pateica, kāda būs tā identifikācija: “Šīs zīmes ies līdz,” nevis *varbūt* ies līdz “tās ies līdz, visās paaudzēs, tiem, kas tic! Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus; viņi runās citās mēlēs, runās jaunās mēlēs; un pacels čūskas, dzers nāvējošas lietas, un tas tiem nekaitēs; tie uzliks rokas uz slimajiem, un tie izveseļosies.” “Dziediniet slimos, celiet augšā mirušos, izdzeniet ļaunos garus; kā bez maksas esat dabūjuši, bez maksas dodiet.”

281 Visas tās lielās naudas taisīšanas shēmas un pārējais, un ir iesaistīti šodien tajā visā; nav brīnums, ka viņi ir tik pilni tiesas. Tieši tā! Ak vai!

282 Tagad paskatīsimies. Tieši tā. Aicinājums nožēlot, un mana apsūdzība tagad...

283 Šī jaunā Golgāta ir tā sauktā draudze, vissvētākās vietas, lielās kanceles, katolicisma altāris, katoļu altāris, saukts par viņu kanceli. Metodisti, baptisti, prezbitēriāņi, luterāņi, pentakosti, šīs vissvētākās vietas, tieši tur Viņš saņem Savus vissmagākos dūrienus. Jauna Golgāta! Kur tā atrodas? Tajās svētajās vietās, draudzē.

284 Kur Viņš tiek sist krustā? To dara draudžu gani. Jūs, liekuļi, jūs paši to labi zināt! Es neesmu dusmīgs, bet kaut kas manī iekšā mani uzjunda. Dievs jūsu vidū ir ticis viscaur identificēts.

285 Kur Viņš saņēma šķēpa dūrienu Savā sēnā? Kur Viņš tika caurdurts? Golgātā. Kur Viņš saņem to šodien? Aiz kanceles. No kurienes tie nāca? No Jeruzālemes. No kurienes viņi nāk? No konfesijas. Tieši tie, kas apgalvoja, ka mīl Viņu, lūk, kuri to izdarīja. Lūk, kuri dara to šodien. Viņa otrā Golgāta, kur Viņš atkal saņem Savus dūrienus pret Vārdu...lūk, kas Viņu caurdur. Kas Viņš ir? Viņš ir Vārds. Viņš ir Vārds. No kurienes Viņš saņem vissmagākos dūrienus? No kanceles svētajās vietās, tieši tā, kā tas bija toreiz.

286 Man ir tiesības apsūdzēt šo paaudzi. Man ir tiesības to darīt kā Jēzus Kristus Evaņģēlija kalpotājam, ar Viņa zīmēm un pierādot, ka Viņš ir Dievs. Man ir tiesības izvirzīt apsūdzību pret šo paaudzi. Jo Viņa vissmagākie šķēpa dūrieni ir bijuši tieši no kancelēm, no kurienes viņi ir kritizējuši

un teikuši: “Nevajag klausīties tās muļķības. Tas ir no velna.” Tieši no turienes, kur vajadzētu Viņu mīlēt!

287 Un notiks tieši tās zīmes, par kurām runāja Jēzus: “Dieva Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu; Vārds, kas izšķir sirds domas un nodomus.” Un tas tiek saukts par velnu, no kurienes? No kancelēm, tām svētajām vietām.

288 Ak, Dievs, kā Viņš var skatīties lejup? Tikai...tikai žēlastība, tā visa ir žēlastība. Mēs nevaram darīt neko, kā vien doties saņemt sodu. Mēs jau esam tur. Hm-hm.

289 Aizdomājieties par to. Smagākie dūrieni Viņam nāk no kanceles. Lūk, kur atrodas Viņa jaunā Golgāta. Viņi sit krustā Viņu, Vārdu, aiz kanceles. Tā tas ir. Kā, kā viņi varēja to izdarīt? Caur viņu ārējo svētbijību. Precīzi!

290 Viņu kronē klausītāji, izsmējēji! Viņam ir jauns ērkšķu kronis no izsmējējiem! Caurdurts no kanceles; izsmējēju kronēts. Vai Viņš atkal, no jauna tiek sist krustā? Cilvēcisku ticības mācību izgērbts, konfesiju skolotāji pret Viņa Vārdu. Viņi to pātago, liek kaunā, nosoda to.

291 Jēzus sacīja: “Velti tie Mani pielūdz.” *Velti*, “tas neko labu nedod”. Ko viņi pielūdz? Viņi pielūdz to pašu Dievu. Viņi pielūdzta to pašu Dievu Viņa pirmajā krustā sišanas brīdī, un tā bija velta pielūgsme. Tas pats arī šodien. Velti viņi būvē tās konfesijas. Velti viņi būvē tos seminārus. Velti viņi veido tās ticības mācības, mācot kā mācību cilvēku baušļus un noliedzot Dieva Vārdu. Viņi ir vainīgi par dzīvības Valdnieka krustā sišanu, mācot cilvēka mācības, nevis Viņa Vārdu. “Velti tie Mani pielūdz,” izgērbts, caurdurts, kronēts.

292 Kad jūs redzat to, ejot pa ielu, un dažas no jums ir sievietes ar gariem matiem... Saka: “Viņa ir vecmodīga, vai ne?” Atcerieties, ka tie ir izsmējēji; tas ir tas kronis, ko jūs valkājat. Dievs teica, ka tā ir jūsu godība; nēsājiet tos ar lepnumu. Aleluja! Nēsājiet tos ar lepnumu, kā jūs nēsātu ērkšķu vainagu jūsu Kungam. Nēsājiet tos ar lepnumu. Nekaunieties. Viņš tā teica, neatkarīgi no tā, ko šodien saka šīs Izebeles. Neatkarīgi no tiem blēžiem, kas stāv aiz kanceles, kas sit krustā Kristu, vienalga, ko viņi saka, nēsājiet tos ar lepnumu. Tā teica Dievs. Ievērojiet to.

293 Atkal izsmējēju kronēts, ar ērkšķiem. Caurdurts no kanceles ar ticības mācībām.

294 Viņam ir jauna Golgāta, uz kurieni viņi ved Viņu: šie skaisti tērptie kori, sievietes šortos, ar īsi apgrieztiem matiem, izkrāsotām sejām, dzied korī kā eņģeļi, talantīgi. Tā ir Viņa jaunā Golgāta, vienkārši mūsdienu striptīzs, kuru aizsargā likums kā Sodomā un Gomorā.

295 Jūs redzat jaunu suņu māfīti, kas staigā pa ielu. Noteiktos laikos nav neviena suņu tēviņa, kas vispār ietu viņai klāt. Lai tikai notiek tā lieta, un ikviens no tiem skries viņai pakaļ. Ar viņu kaut kas ir noticis. Jūs zināt, kāpēc. Lai...

296 Kāpēc šīs sievietes novelk drēbes un iziet uz ielas? Nesakiet man, ka tas nav tas pats. Tā ir identifikācija. Nenosodiet vīriešus. Taču viņas aizsargā Sodomas likums. Šim likumam vajadzētu teikt, ka tas ir nelikumīgi viņām tur atrasties.

297 Un sludinātājiem aiz kanceles vajadzētu nēsāt kleitas, nevis garīdznieka drēbes! Viņi tur stāv un atļauj to, un kaunas runāt pret to, jo viņu konfesija viņus izlikts ārā. Jūs sitat krustā sanāksmei Dieva Vārdu, kas saka: “Tā ir negantība sievietei valkāt vīriešu drēbes.”

298 Es...es to nosodu. Es...es apsūdzu viņus par Dieva Vārda krustā sišanu cilvēku priekšā. Sievietes ar īsi apgrieztiem matiem, tērptas šortos un kronis...stāv turpat korī!

299 Nesen kāds man teica, ka kāda sieviete man jautāja, teica: “Nu, kur, tavuprāt, tu tādas atrastu?”

300 Es teicu: “Ja Tas Kungs man liktu atrast duci no visas pasaules, es...es būtu nobijies līdz nāvei.”

301 Jo, kad es stāvu tur un caur Gara izšķiršanu viņas vēroju, un viņas tur šādi stāv, un redzu tās lietas virs viņām; tās netīrās, izvīrušās, zemiskās pīpmanes, kas tur uzvedas šādi, bet stāv skaisti tērptā korī un dzied, būdamas tādā stāvoklī, un rāda sevi klausītājiem. Viņas teiks: “Nu, ja viņa to drīkst, tad arī es drīkstu.” Kristieša dzīve ir svētuma, tīrības un šķīstuma dzīve!

302 Es apsūdzu viņus Jēzus Kristus Vārdā par viņu izvirtību un netīrību. Viņi ir apkaunojuši Evaņģēliju. Bet tie, kas cenšas pie tā turēties, tiek saukti par “fanātiķiem”; saka: “Tās ir vecmodīgas muļķības.” Es apsūdzu viņus Jēzus Kristus Vārdā.

303 Vienkārši mūsdienu striptīzs uz ielas, dzied koros, smēķē cigaretes, stāsta rupjus jokus, ir trīs vai četri vīri un meklē jau sesto, un vēl dzied korī, jo viņām ir balss. Jūs, intelektuāli nabagie, garīgi apdalītie, noraidītie uz saviem pašu pamatiem. Jūs lasāt to pašu Bībeli, ko var lasīt jebkurš cits cilvēks, bet jūs esat noraidījuši Dieva Garu tā, ka Bībele saka: “Jūs tiksiet nodoti stipriem maldiem, lai jūs ticētu meliem un tādējādi tiktu nosodīti.” Jūs patiesi ticat, ka jums ir taisnība, bet Bībele saka, ka jūs ticēsiet tam un tiksiet nosodīti to pašu melu dēļ, kurus jūs uzskatāt par patiesību.

304 Tādēļ es apsūdzu jūs, pamatojoties uz Dieva Vārdu. Jūs kļūdaini mācāt cilvēkus un sitat krustā Kristus principus par svētumu un dzīvību no augšas, lai cilvēks varētu iziet uz ielas un būt citāds cilvēks.

305 Sludinātāji stāv izklaides vietās, smēķē cigaretes – klupšanas akmeņi; visas citas muļķības, ko viņi dara. Sievietes viņu korī valkā šortus, ar īsi apgrieztiem matiem un uzvedas šādi, ar izkrāsotām sejām, bet vēl sauc viņas: “Māsa, *tāda* un *šitāda*,” bet Bībele nosoda tādas lietas. Tā tas ir. Viņas iet uz ballītēm un uzvedas apkaunojoši, joprojām būdamas draudzes locekles; uztur savu liecību, bet dzīvo, kā vien sagribas.

306 Nedomājiet, ka es runāju tikai par prezbiteriešiem. Es runāju par jums, pentakosti. Tā tas ir. Reiz jūs zinājāt patiesību, bet jūs nodomājāt, ka nevarēsiet to pieņemt. Jūs nebūtu varējuši atbalstīt savu mācītāju. Jūsu...jūsu mācītājam nebūtu bijis tas svarīgais darbs ar tik un tik simtiem dolāru nedēļā un liela, skaista baznīca, kurā viņš sludinātu, un ceļotu un uzvestos tā, kā viņi dara. Ja viņš to nosodītu, tā organizācija viņu izmestu; tā ka viņam tas ir jāievēro, viņam tas ir jāsaka. Tādējādi viņš pārdeva savu pirmdzimtību par pasaules lēcu zupu, par Ēsava strebjamo. Un ko viņš par to saņems? Viņi visi iekritis nosodījuma grāvī un tiks nosodīti. Es apsūdzu viņus kā Evaņģēlija prostitūtas.

307 Nesen es biju vienā korī vienā no slavenākajām, svarīgākajām vietām, kas ir no augstākajām vasarsvētku draudžu aprindām. Un man gadījās sēdēt tā brāļa kabinetā, kad kopā sanāca četri vai pieci kori. Un tā ir vienā no...dažas no labākajām pentakostu organizācijām. Un viņi nezināja, ka es biju tā kalpotāja kabinetā Oklahomā. Es sēdēju tur apakšā, kur tas kalpotājs gatavojas, pirms viņš iznāk uz platformas. Un, kamēr es tur biju...

308 Tur bija šie “Rikiji” un “Riketes”, izkrāsotas, nevienai no viņām nebija garu matu, katrai bija īsi apgriezti mati, katrai uz sejas kosmētika, katra apģērbta mantijā. Un tur stāvēja viens Rikijs, kas staigāja apkārt *šādi* (un cits vīrietis vāca ziedojumus misionāriem), viņš uzvedās, it kā viņš būtu akls, ar to kausu, un viņš staigāja apkārt un runāja visādas zaimojošas lietas par ziedojumu vākšanu un tamlīdzīgi. Un iznāca tur un mēģināja dziedāt “Mesiju”, ak vai, viņš izdarīja to diezgan labi, bet tam nebija efekta. Nē, tas bija miris, saprotiet. Ak vai! Te nu tas ir. Tā ir Viņa jaunā Golgāta.

309 Ko jūs domājat par kādu jaunu meiteni vai jaunu sievieti tur... Kā būtu, ja viņa būtu tur atnākusi apģērbta, kā viņai pienākas, ar gariem matiem, bez jebkādas krāsas un tamlīdzīgām lietām, viņi būtu par viņu pasmējušies; ja viņa būtu tur piecēlusies, un kad viņi tur trokšņoja, tā jauniešu grupa, kādi trīsdesmit vai četrdesmit jaunieši. Tā atlasītā pentakostu daļa, bet dara šādas lietas! Un, ja tā jauniešu būtu kaut ko par to pateikusi, viņi būtu izslēguši viņu no kora.

310 Lai tikai Evaņģēlija sludinātājs nostājas aiz kanceles un pasaka kaut ko par to, viņi izslēgs viņu no organizācijas. Jūs atkal sitat krustā Dieva Dēlu un liekat Viņu atklātā kaunā. Viņa Evaņģēliju, kuru, kā jūs apgalvojat, jūs sludināt, jūs sitat Viņu krustā. Es apsūdzu šo Kristu noraidošo paaudzi ar Dieva Vārdu un tā spēku, kas pēdējās dienās apliecina, ka Viņš joprojām ir dzīvs. Jā. Viņi ir pret konkrētu, apstiprinātu Dieva Vārdu. Viņu organizācijas nevar piekāpties Tam.

311 Lielās draudzes un konfesijas ir Viņa jaunā Golgāta. Es atkartoju to vēlreiz. Tas, viņu mūsdienu striptīzs, viņu kori.

312 Katras konfesijas augstais priesteris kliedz tāpat kā tās dienas augstais priesteris: “Tagad atnāc šurp un parādi mums brīnumu.” Hm-hm. Tā bija pirmā krustā sišana.

313 Tas pats ir arī šodien. Man ir teikuši: “Nu, hm, tu taču augšāmcel mirušos, vai ne? Kāpēc tad tu neaizej uz turieni? Tajā kapsētā ir tava sieva. Tev tur ir bērns.

314 Viņi sacīja Viņam: “Mēs esam dzirdējuši, ka Tu augšāmcel mirušos. Mums šeit ir pilna kapsēta ar mirušajiem. Nāc, uzcel viņus.” Ak, tumsonība vairo tumsonību. Saprotat? Hm-hm.

315 Lielas draudzes, lieli kori, šodienas augstie priesteri: “Atnāc un parādi mums kādu brīnumu, ko mūsu konfesija nespēj.”

316 Nesen kāds vīrietis, kas izteica piezīmi par...pēc īsas manas radio pārraides Džonsboro, Arkanzasas štatā, kur es stāstīju par kādu sievieti, kura tika dziedināta. Tas puisis piederēja pie noteiktas konfesijas draudzes, un viņš piecēlās tur aizmugurē un teica: “Es izaicinu jebkuru, lai viņš atnes un parāda man brīnumu.”

317 Es aizgāju un dabūju ārstu. Kāds vīrietis bija dziedināts no vēža. Es aizgāju un dabūju sievieti, kura apmēram divdesmit gadus bija sēdējusi ratiņkrēslā; viņa bija dziedināta no artrīta, bija atradusies ratiņkrēslā. Es to atvedu un teicu: “Tagad es gribu to naudu, tūkstoš dolāru.”

318 Viņš sacīja: “Nu...hm...hm...hm...tā neatrodas šeit. Tā ir tur, Vako, Teksasas štatā, kur ir mūsu galvenā pārvalde.”

319 Es teicu: “Labi, mēs vienkārši aizbrauksim uz turieni un paņemsim to.” Teicu, es teicu: “Sarunā visu, un rīt mēs aizbrauksim.” Saprotat? Es teicu: “Mēs aizsūtīsim...” Es teicu: “Šeit ir ārsts, kurš var pateikt, ka šiem cilvēkiem pilnīgi noteikti bija vēzis. Lūk, tas ir šajā sarakstā, rentgena attēli. Šeit ir sieviete, par kuru zina visa apkaimē, ka viņa divdesmit gadus sēdēja ratiņkrēslā, un tagad viņa normāli staigā. Un ārsti – tur bija ārsts pēc ārsta, pēc ārsta, pēc ārsta un viss pārējais, un lūk, šodien viņa ir dzīva. Nu, tu teici, ka tu dosi tūkstošus dolāru. Es gribu tos iemaksāt misionāru fondā. Es to vēlos.” Saprotat? Saprotat?

Viņš teica: “Nu, tā atrodas tur Vako, Teksasā.”

Es teicu: “Rīt mēs aizbrauksim.”

320 Viņš teica: “Brītiņu uzgaidi. Ļauj man tev kaut ko pateikt. Es paņemšu līdzī kādu mazu meitenīti. Un ļauj man paņemt bārdas nazi un sagriezt viņai roku, un tad tu izdziedināsi viņu mūsu brāļu priekšā. Un viņi iedos tev to naudu.”

Es sacīju: “Tu, velns!”

321 “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nokāp no šī krusta.” “Pastāsti mums, kurš Tev iesita,” kad Viņam ap galvu bija aptīta lupata. Sita Viņam pa to, sacīja: “Nu, ja Tu esi pravietis, pasaki mums, kas pravieto...” “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nokāp no krusta!”

322 Aklie aklo vadoņi! Viņiem ir vajadzīga prāta dziedināšana – cilvēkam, kas dara ko tādu jeb izsaka šādu piezīmi. Protams.

323 Tomēr tas tas ir tas vecais pazīstamais sauciens: “Mēs gribam redzēt, kā Tu izdari brīnumu. Skolotāj, mēs vēlamies brīnumu no Tevis.” Lai gan katru dienu, katru stundu, tas notika visu laiku, precīzi tā, kā Dievs vadīja to darīt. Bet viņi nebija tur klāt. Ja viņi bija, viņi sauca to par “Belcebulu, velnu”. Saprotat? “Skolotāj, mēs gribētu, lai Tu izdari to tā, kā mēs gribam, lai Tu to darītu.” Lūk, kas tas ir. “Ej uz turieni, kur mēs gribam, lai Tu ietu; dari to, ko gribam mēs.” Ak, jā! Hm-hm. Viņi nevarēja Viņu pakļaut. It nemaz. Tieši tāpēc viņiem vajadzēja dabūt Viņu prom no viņu vidus. Tieši tā. To pašu viņi mēģina darīt šodien. Un caur draudžu federāciju viņi galu galā to īsteno, saprotiet, viņi visi apvienojas. Tas vecais pazīstamais sauciens.

324 Te mēs atkal redzam šo visreligiozāko vietu, vislabāk uztrenētos teologus, kas atkal kliec pret Viņu, kliec. Vislabākie teologi, kuriem būtu bijis jāzina labāk; visizcilākās draudzes un visizglītotākie teologi izdzen Viņu no sava vidus. Viņi negrib to.

Jūs sakāt: “Tā nav taisnība, brāli Branham.”

325 Tātad jūs nebijāt šeit, lai redzētu “Draudzes periodus” jeb klausītos, kā tie tika sludināti. Jūs nebijāt šeit, jo šis Lāodikejas draudzes periods bija vienīgais, kurā viņi izdzina Viņu no draudzes.

Un Viņš bija ārā, ārpusē, klauvēdams, mēģinādams iekļūt atpakaļ. Viņi izdzen Viņu ārā, jo viņiem nav no Viņa nekāda labuma. Viņi atkal sit Viņu krustā. Āmen! Cik ilgi vēl mēs varētu turpināt!

326 Atcerieties, Dieva Vārda pravietis pareģoja mums 2. Timotejam 3. nodaļā, ja jūs to pierakstāt. Mums nav laika to izlasīt. Bet viņš teica, ka: “Pēdējās dienās nāks smējēji. Tie būs pārsteidzīgi, uzpūtīgi, baudas mīloši vairāk nekā Dievu; apmeloņi, nesavaldīgi, nikni un labo nicinātāji; nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, izglītoti; izrādīdami ārēju dievbijību, bet noliedzdami tās spēku: no tādiem izvairies! Jo tie ir tādi, kas ņem muļķīgas sievietes ar īsi apgrieztiem matiem,” kas valkā šortus, ar izkrāsotām sejām, “ved tās no vietas uz vietu un ievēd tās gūstā.” Precīzi.

327 Viņš teica: “Izvairies no tā, šajās pēdējās dienās.” Paklausīsim šim pravietim. Novērsīsimies no šīm lietām pēdējās dienās. Lūk, kur tās ir. Šobrīd es aicinu draudzi. Tieši tā. Bēdziet no tā!

328 Viņiem...viņiem, šodienas kalpotājiem būtu jāzina šīs lietas. Viņiem būtu vajadzējis pazīt Jēzu Viņa dienās. Viņiem būtu bijis jāzina. Un šodien viņiem būtu tas jāzina, bet viņi to nezina. Tieši tāpat kā ebreju skolotājiem, kas dzīvoja Viņa dienās, būtu bijis jāzina Viņš Viņa dienā, tāpat tas ir šodien ar Dieva skaidri apstiprināto Vārdu. Viņš bija Vārds, un Viņš pierādīja, ka Viņš ir Vārds. Viņš pierādīja, ka Viņš bija Vārds tai dienai. Un šodien Dievs ir pierādījis, ka Viņš ir Vārds šai dienai, šīs stundas gaisma. Un viņiem būtu vajadzējis to zināt toreiz, un viņiem būtu tas jāzina tagad.

329 Viņi sita Viņu krustā toreiz, un viņi sit Viņu krustā arī tagad. Es apsūdzu viņus par to! Pareizi. Tas vienkārši turpina skanēt caur mani: “Apsūdzi viņus, jo Dievs liks viņiem par to samaksāt!”

330 Tā laika ebreji... Dievs atkal, zemes dienu laikā, Jēzus teica: “Jeruzāleme, Jeruzāleme, cik bieži Es gribēju jūs sapulcināt vienā lielā grupā, bet jūs negribējāt.”

331 Kā Dievs šajās pēdējās dienās ir centies apvienot Savus ļaudis, bet jūs negribējāt. Jūs gribējāt savu ticības mācību, tāpēc tagad jūs esat nodoti iznīcināšanai. Tieši tas notika ar Jeruzālemi; tā tika nopostīta, nodedzināta, tās vairs nav. Un precīzi tas notiks kādā no šīm dienām ar visām šīm lielajām lietām šeit. Jūsu lielās ticības mācības un konfesijas norims un iznīks, bet Dieva Vārds būs mūžīgs un dzīvos mūžīgi. Saprotat?

332 Viņa visdziļākās brūces tika gūtas Viņa tā saukto draugu mājās. Aizdomājieties par to. Aizdomājieties par to! Apstājieties! Es brītiņu uzgaidīšu. Kalpotāji, aizdomājieties par to! No kurienes uzradās Viņa brūces? Viņa tā saukto draugu mājās. Kā tas bija, tā tas ir. Aizdomājieties par to! Golgātā Viņam apkārt stāvēja ne jau mežoni, barbari, bet gan sludinātāji, kuri apgalvoja, ka mīl Viņu. Un šodien, kad Evaņģēlijs ir viscaur identificēts, kad Viņa augšāmcelšanās varenās zīmes ir pierādītas mūsu vidū, jums virsū metas nevis tie, kas ir no ielas, bet gan tā sauktie sludinātāji.

333 Tie, kuriem vajadzētu Viņu mīlēt, ir tie, kuri ir ielenkuši Viņu šodien. “Mēs negribam, lai tas būtu mūsu vidū. Mēs neļausim šim Cilvēkam valdīt pār mums. Mēs to neatbalstīsim. Mēs nesadarbosimies ar to šajā pilsētā, ja tas atnāks uz šejieni. Tas ir visīstākais spiritisms. Tas ir velns.” Nezinādami Dieva Vārdu, akli ved aklos. Kā tas bija toreiz, aizdomājieties, tā tas ir tagad. Tieši tā, kā tas bija toreiz, tā tas ir arī tagad. Aizdomājieties!

334 Viņa spēks dziedināt un atbrīvot vīrieti vai sievieti no šīs pašreizējās pasaules mīlestības, no apcirtām Izebelēm ar izkrāsotām sejām, kas sevi sauc par kristietēm; un viņas dzīvo šādu dzīvi, smēķē cigaretes, stāsta rupjus jociņus. Apsēžas un uztaisa misionāru biedrību, un viņas izšuj un apšuj, un pļāpā, un skandalē, un...un iziet uz ielas, un valkā šortus un visu ko tādu; un vēl sauc sevi par kristietēm citu sieviešu priekšā. Jūs atceraties manu stāstu par to vergu, kurš zināja, ka viņš ir ķēniņa dēls, viņa raksturu. Kādiem vajadzētu būt mums? Vīrieši un sievietes un noliedz...

335 Šie garīdznieki, šīs kanceles, no kurienes Viņš saņem Savus dūrienus, viņi pieļauj un atbalsta šādu dzīvi starp cilvēkiem, un šādi viņi caurdur Viņu. Viņi noliedz Spēku, kas varētu viņus no tā atbrīvot, un viņi atbalsta, lai tas ir šādi. Kaut arī tas ir pretrunā Dieva Vārdam, kad sieviete īsi apgriež matus vai izkrāso sev seju, vai valkā šortus. Tas ir pretrunā Dieva Vārdam, bet viņi to atbalsta, uztaisot vēl vienu Golgātu. No kurienes? No ielas? No dzertuves? No kanceles, no

kanceles.

336 Un atkal, kāda bija tā kliegšana? “Viņš padara Sevi par Dievu.” Viņi noliedz Viņa dievišķumu. Viņi cenšas Viņu sadalīt un uztaisīt no Viņa trīs vai četrus dievus. Kaut arī Viņš ir Dievs; Viņš bija Dievs, Viņš vienmēr būs Dievs, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kad tu runā viņiem par vienu Dievu, viņi smejas par tevi. “Mēs ticam svētajai trīsvienībai.”

337 Es ticu vienam svētajam Dievam, tieši tā, Viņa spēkam dziedināt, atbrīvot un darīt cilvēkus brīvus no šīs pasaules mīlestības, atbrīvot viņus, tāpat kā Viņš atbrīvoja Mariju Magdalēnu. Atcerieties, ka arī viņa bija tāda izkrāsota Izebele. Viņā bija septiņi ļaunie gari. Viņa bija striptīza dejojāja.

338 Tieši tāpat kā mūsdienu sievietes uz ielas šodien; ej, kur vien gribi, un skaties. Ja jūs neticat, ka cilvēki klanās kailas sievietes kā elka priekšā, paskatieties šodien ielās. Kā bija Sodomā dienās, tā arī būs. Ja jūs neticat tam, paskatieties ārā, vienkārši aizejiet uz jebkuru vietu. Atveriet avīzi, atveriet žurnālu, paskatieties uz ziņojumu dēli, ko jūs tur ieraudzīsiet? Atcerieties, kas ir teikts: “Kad Dieva dēli redzēja, ka cilvēku meitas ir skaistas, tie ņēma tās par sievietēm.” Paskatieties uz to skandālu Anglijā, paskatieties uz to skandālu šeit, paskatieties uz to visu, tas ir kļuvis par prostitūcijas namu.

339 Kāpēc tas tā ir? Kāpēc Krievija ir kļuvusi komunistiska? Vulgaritātes un neķītrības dēļ, kā arī katoļu baznīcas bezspēcīguma dēļ. Un precīzi tāpēc mūsu tautu ir pārņēmis komunisms un draudžu federācija, un tās savienojas ar katoļu baznīcu. Jo komunisms un katolicisms apvienosies kopā, zini, un, lūk, kur viņi to dara. Kāpēc? Jo viņi ir noraidījuši Evaņģēliju, kas atdala viņus un padara viņus par citādākiem cilvēkiem! ...?... Precīzi tāds ir tas iemesls.

340 Bet kalpotāji aiz kanceles tam piekrit pusdienu talona dēļ, kādas ticības mācības sociālā stāvokļa dēļ, saka: “Es piederu pie *tādiem un tādiem*,” iemainīdami izglītību pret Dieva Spēku. Atbrīvot sevi no tās neprātīgās trauksanās, līdzīgi kā Marija Magdalēna...

341 Tieši to spēku, kas spēja paņemt šo ielas striptīzdejojāju un panākt, ka viņa apģērbjas un uzvedas kā lēdija, padarīt viņu par kristieti – viņi nosodīja to spēku un Golgātā sita krustā to Cilvēku, kuram tas bija.

342 Un šodien to pašu Evaņģēliju un Svēto Garu, kas paņēma to striptīzdejojāju un liek viņai gērbties kā lēdijai un rīkoties kā kristietei, viņi sauc to par “fanātismu”. Viņi nevēlas, lai tas sajauktos ar viņu sanāksmi, lai tas radītu viņu vidū satraukumu, jo to varētu izdarīt arī citas sievietes. Ko tad viņi dara? Viņi izstumj to ārā tieši tā, kā viņi to izdarīja toreiz. Un tagad viņi sit krustā pašu Vārdu un saka, ka Tas bija citam periodam. Es atkal apsūdzu viņus, tieši tā, tieši tāpat, kā viņi tika apsūdzēti toreiz.

343 Tā zīme, kas lika tam Leģionam uzvilkt savas drēbes. Atcerieties, ka cilvēks, kas velk nost drēbes, ir traks. Saprotat? Un kā tad ar sievieti? Leģions bija traks; viņš pats norāva sev drēbes. Dievs paņēma Savu spēku un lika viņam uzvilkt savas drēbes. Viņš bija apģērbts, pie vesela saprāta, sēdēja pie Jēzus kājām.

344 Paskatieties uz spēku, kas lika aklajam Bartimejam redzēt, pašā viņu ticības mācību vidū. Viņš bija uz zemes, kad bija tikpat daudz neticības, kā ir šodien, bet tas Viņu neapturēja. Viņš virzījās uz priekšu. Viņš nemaigojās ar viņiem. Viņš sacīja viņiem: “Jūs esat no sava tēva velna.” Viņš to visu nosodīja.

345 Tas spēks, kas spēja augšāmcelt Lācaru no kapa un atdot sievietei no Naines viņas dēlu! Ak, Dievs! Tas spēks, kas varēja darīt šīs lietas, kas varēja pareģot tās lietas, kas notika. “Tur ir divi...ēzelis, tur, divu ielu krustojumā, ir piesiets ēzelis,” un visas tās lietas, ko Viņš pareģoja. To Cilvēku, kuram bija šis spēks: “Nost ar Viņu. Mēs negribam Viņu mūsu ļaužu vidū. Viņš piesārņo mūsu mācības,” un viņi sita Viņu krustā.

346 Tieši tāpat arī šodien. “Nost ar Svēto Garu,” viņi negrib ar to neko kopīgu. “Tas nosoda un dara tās lietas, un stāsta mūsu ļaudīm tās lietas, bet mēs negribam, lai tas sajaucas ar mūsu organizācijām. Tas ir pret mūsu ticības mācībām.” Viņi atkal sit Viņu krustā. Ak vai!

Tagad ievērojiet, noslēgumā. Mums ir jābeidz.

Un viņi atkal sauc to par “fanātismu”.

347 Un viņi sauca Viņu par “fanātiķi”. Viņi sacīja: “Viņš ir traks.” Ikviens zina, ka Bībelē tas ir teikts, ka Jēzus bija...kā teica farizeji: “Šis Cilvēks ir samarietis, un Viņš ir jucis.” Nu, ko nozīmē vārds *jucis*? “Traks.” “Tas Cilvēks ir traks. Tie, kas Viņam seko, ir traku cilvēku bariņš. Viņš ir Belcebulš.”

348 Un viņi atkal saka to pašu: “Tā ir kaut kāda burvestība. Tā ir zīlēšana,” atkal nolikdami Viņu uz kauna krusta. Kāda krusta? Kāda kauna? Viņš ir apstiprināts Vārds; viņi izsmej to, saka cilvēkiem, ka tas ir velns. Dara kaut ko un sauc...

349 Viņš teica: “Viņi saka par svētajiem Dieva darbiem, ka tos dara nešķīsts gars, par to nav piedošanas.”

350 Viņi apkauno Viņa Vārdu, mēģinot to atmaskot, un sauc to par krāpšanu vai fanātismu: “Neejiet uz turieni. Neejiet uz tām sanāksmēm.” Hm-hm.

351 Ko viņi dara, šādi darot? Viņi paņem savas konfesionālās ticības mācības naglas. Tā tas ir. Šie baudas meklējošie skolotāji, pasaulīgi, bezdievīgie, konfesionāli traki, paņem konfesionālās naglas un ar tām atkal sit krustā Dieva Dēlu no savām kancelēm.

352 Kāpēc viņi to dara? “Viņi mīl cilvēka uzslavu,” tos grādus, ko viņiem var iedot draudze, “vairāk nekā Dieva Vārda mīlestību.” Es viņus nosodu. Viņi nevar pakļauties pasaulei, jo viņi ir... Viņi nevar pakļauties Vārdam, jo viņi jau ir pakļāvušies pasaulei. Viņi to jau ir izdarījuši. Šī liekulīgā diena, kurā mēs dzīvojam! Tas nav...

353 Vai tad manam Kungam nepietiek ar vienu Golgātu? Kāpēc jūs gribat to darīt? Jūs, kam vajadzētu Viņu mīlēt, jūs, kas zināt, ka tas ir Viņa Vārds, jūs, kas varat izlasīt Atklāsmes grāmatas 22. nodaļu, kas saka: “Ikviens, kas atņems kaut vienu vārdu vai pievienos kaut vienu vārdu...” Kāpēc jūs to darāt? Vai tad Viņam nepietiek ar vienu Golgātu?

354 Es stāvu kā Viņa aizstāvība. Es esmu Viņa prokurors, un es apsūdzu jūs, pamatojoties uz Dieva Vārdu. Izmainiet savus ceļus, citādāk jūs nonāksiet ellē. Jūsu konfesijas sabruks. Es apsūdzu jūs tā Tiesneša klātbūtnē, pareizi, jūs ar jūsu ārējo svētbijību, liekulību. Un kāpēc jūs saucat to par... Vai tad ar vienu Golgātu nepietiek?

355 Kā teica Pēteris: “Jūsu konfesionālie tēvi,” Pēteris apsūdzēja jūs ar... Sacīja: “Kurš no jūsu tēviem nav to darījis?” To pašu teica arī Stefans: “Ar ļaunām rokām jūs esat situši krustā dzīvības Valdnieku.” Vai tad pats Jēzus neteica: “Kurš no jūsu tēviem nav ielicis praviešus kapenēs? Bet pēc tam jūs tās izgreznojat!” Tā tas ir noticis ar taisnajiem vīriem visos laikos!

356 Tāpēc es apsūdzu šo augstprātīgo, draudzei piederīgo ļaužu grupu, kas noraida Kristu šajā laikā. Jūs, ar savu ārējo svētbijību, otro reizi sitat krustā manu Kristu, stāstot cilvēkiem, ka: “Šie Vārdi ir domāti kādam citam laikam, un tas nav šai dienai.” Es apsūdzu jūs. Jūs esat vainīgi tajā pašā noziegumā, kā bija viņi tajā krustā sišanas dienā. Nožēlojiet grēkus un vērsieties pie Dieva, vai arī iesiet bojā.

357 Un es atkal saku: “Šeit” – draudzēs, “viņi” – tie skolotāji, “sit krustā” – ar zaimošanu, “Viņu” – Vārdu. Dievs, esi žēlīgs! Ļaujiet man to atkārtot. Varbūt tas neskanēja skaidri uz lentes. “Šeit” – draudzēs, “viņi” – garīdzniecība, “sit krustā” – ar zaimošanu, “Viņu” – Vārdu. Nav brīnums, ka tas notiek atkal:

Starp sagrautām klintīm un debesīm tumšām

Mans Pestītājs nolieca galvu un mira,

Bet priekškara atvēršanās atklāja ceļu

Uz debesu prieku un nebeidzamo dienu.

358 Es saku to uz šīs lentes un šiem klausītājiem, es saku to, būdams Svētā Gara iedvesmots: Kurš ir Tā Kunga pusē, lai atnāk zem šī Vārda! Dievs noteikti nodos šo ļauno, Kristu noliedzšo,

Kristu noraidošo paaudzi sodam par zaimošanu, par Viņa identificētā Vārda sišanu krustā. Viņi dodas uz Tiesu. Es apsūdzu to! “Kurš ir Tā Kunga pusē,” sacīja Mozus, “tas lai nāk pie manis,” kad uguns stabs stāvēja tur gaisā kā pierādījums. Kurš ir Tā Kunga pusē, tas lai uzņem Vārdu, noliedz savu ticības mācību un ik dienas seko Jēzum Kristum. Un es satikšu jūs tajā rītā.

Tagad nolieksim mūsu galvas lūgšanas vārdiem.

359 Ak, Kungs Dievs, mūžīgās dzīvības Devēj un šī Vārda Autor, kurš uzmodināji no mirušajiem Kungu Jēzu, kurš pienācīgi apliecināji to neticīgu cilvēku paaudzes priekšā. Šorīt tas bija ilgi. Šeit sēdēja daudzi. Draudze ir pārpildīta. Cilvēki stāv visapkārt. Un tiek ierakstītas šīs lentes, lai tās dotos pa visu pasauli, uz dažādām vietām. Kalpotāji to dzirdēs savos kabinetos. Es lūdzu par viņiem, Kungs. Lai šie vārdi iekrīt dziļi sirdī, iecērt dziļi, lai tie nocērt visu pasauli. Lai viņi varētu sacīt...

360 Kā kādu dienu pie manis atnāca tas jaunais metodistu sludinātājs no Kentuki un teica: “Kad es klausījos tos *Septiņus draudzes periodus*, es izdzirdēju to saucienu: ‘Bēdz prom no Bābeles sienām,’” teica, “es visu atstāju un aizgāju. Es nezinu, pa kādu ceļu iet vai ko darīt, bet es aizgāju.” Lai svētīta ir šī jaunā vīrieša drosme un viņa sieva, un divi vai trīs bērni.

361 Dievs, lai daudzi atrod ceļu pie Dieva Vārda, vienīgā dzīvības ceļa, jo Viņš ir Vārds. Es lūdzu par katru, Tēvs. Reizēm es saku šādas lietas, tas nav cietsirdībā; tas ir mīlestībā, jo mīlestība izlabo. Un es lūdzu, Dievs, lai cilvēki to saprot, ka tas ir šādi, ka tas ir domāts izlabošanai. Tu, kam vajadzēja izlabot, Tu lūdzi par viņiem pie krusta, sacīdams: “Tēvs, piedod viņiem. Viņi, viņi ir akli, viņi vienkārši nesaprot, ko viņi dara.”

362 Es lūdzu par tiem kalpotājiem šodien, kuri atkal sit krustā Vārdu, jo pieņem savas ticības mācības un konfesijas, un dogmas un aizvieto ar tām dzīvības Vārdu. Un tad cilvēku priekšā viņi kritizē šo īsteno patiesību, kuru Dievs apstiprina kā Savu Patiesību. Mēs lūdzamies par viņiem, Tēvs, lai Tu atkal aicinātu viņus uz to kāzu mielastu. Un lai šoreiz viņi atnāk un nevis atrod attaisnojumus, jo es saprotu, ka pēdējais aicinājums, iespējams, jau ir izskanējis. Varbūt jau ir par vēlu. Es ceru, ka tas tā nav.

363 Svētī šo nelielo sanāksmi, kas ir šeit, šos dažus simtus cilvēku, kas ir sanākuši kopā šajā rītā, šajā karstajā dienā, sēdēja šeit ilgi, varbūt divas stundas vai vairāk, dievkalpojuma, un klausījās. Viņi neaizgāja. Viņi sēdēja klusi un klausījās. Daudzi no viņiem gaida savas pusdienas, un sievietes stāv ar saviem mazuļiem, un viņi gaida. Viņi turas pie katra Vārda.

364 Kungs, es apzinos, kas notiks ar mani Tiesas dienā, ja es šos cilvēkus esmu maldinājis. Es apzinos to, Kungs, tik ļoti apzinos, ka varu to sajūst. Proti, es cenšos aizvest viņus pie Vārda, lai viņi dzīvo ar šo Vārdu, stāstot viņiem, ka Tu esi “tas pats vakar, šodien un mūžīgi”, ka varetais Svētais Gars ir Jēzus Kristus, vienkārši Svētā Gara veidā, tas pats Cilvēks. Tu teici: “Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos.” Un es zinu, ka tas esi Tu, Kungs. Un mēs ticam Tev, jo mēs redzam, ka Tu dari to pašu mūsu vidū.

365 Mēs šodien nododam sevi, skaidri apzinoties, mēs darām to šeit, šajā sanāksmē, un klausoties lentes. Kungs, tieši šajā mirklī lai katrs vīrietis un sieviete, puisis vai meitene, kurš atrodas šeit vai stāv ārpusē, vai dzird to uz lentes, lai mēs šajā mirklī dziļi atdodamies un pilnībā nododam visu sevi Dieva kalpošanai.

366 Virzies virs šiem sanākušajiem, Kungs, spēkā un dziedini slimos. Viņi sacīja, ka šeit sēž mazs, kropļs zēns. Lai tas lielais Svētais Gars... Mēs zinām, ka vienkārši pabūt Viņa Klātbūtnē, kāda ir šī – tas to paveiks. Ja Tu vari doties caur radio un televīziju tur uz tām zemēm un dziedināt slimos: “Tu sūtīji Savu Vārdu, un tas viņus dziedināja,” tad Tu vari izdarīt to pašu arī šajā brīdī. Es lūdzu, Dievs, lai Tu dziedini katru slimo cilvēku, katru kroplo, katru nomocīto, kas ir šeit, un tos, kas dzird šos vārdus. Dievs, dāvā to. Es lūdzu par viņiem.

367 Ar Kristus mīlestību savā sirdī un ar līdzjūtību pret tiem, kuriem ir vajadzība, es nesu viņus Tavā priekšā, Kungs, uz šī upurēšanas altāra, kur guļ tā Jēra Asiņainais ķermenis kā izpirkums par mūsu grēkiem un slimībām, tas atrodas tur. Es lūdzu žēlastību šiem cilvēkiem. Es vēlos stāvēt, kā

par viņiem stāvēja Mozus, Kungs, un sacīt: “Dievs, esi žēlīgs viņiem, viņiem, vēl mazliet ilgāk un dod viņiem vēl vienu iespēju.” Nedari...nedari to tieši tagad, Kungs. Lai...lai Evaņģēlijs iet vēl nedaudz tālāk.

368 Viņi...viņi ir nosodīti, Kungs. Es lūdzu, lai Tava lielā žēlastība un žēlsirdība sasniedz to pēdējo cilvēku, kura vārds ir tajā Grāmatā. Un es zinu, ka tā notiks. Nav grūti lūgties pret Tavu Dievišķo Vārdu jeb pret...jeb pret...es gribēju teikt, saskaņā ar Dievišķo Vārdu, Kungs; to Vārdu, kas ir apsolīts, Vārdu, kas ir apstiprināts, Vārdu, kas iepriekš nolēma šos cilvēkus jau toreiz, pirms pasaules radīšanas. Nav...nav grūti lūgt, lai Tu glābtu tos, kuru vārdi ir Grāmatā, jo es zinu, ka Tu to izdarīsi. Tā teica Jēzus: “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.” Un neviens nevar atnākt, ja tas viņam nav dots.

369 Tagad es lūdzu, Dievs, lai visur, kur nokritīs šie Vārdi, gan tiem, kas klausās šo lenti, gan šeit klātesošajiem, lai Svētais Gars tieši tagad izsauc ikvienu cilvēku, kas bija iepriekš nolēmts jau no pasaules radīšanas, kad viņu vārdi tika ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā. Lai viņi sadzird Dieva balsi, kas šodien runā tajā mazajā, mierīgajā, klusajā balsī viņu sirdīs, sakot: “Šis ir tas ceļš, ej pa to!” Dāvā to, Tēvs. Es lūdzu to Jēzus Vārdā.

370 Un šobrīd, kamēr mūsu galvas šajā zālē ir noliektas; ja jūs ticat, ka tā ir patiesība, un jūs...jūs... Es esmu nolīcis, uzlīcis savu roku uz šiem kabalakatiņiem, kas stāv šeit, un uz paciņām slimajiem un nomocītajiem. Tagad es vēlos jums uzdot jautājumu, patiesi.

371 Es nenāku šurp, lai mani vienkārši uzklausītu. Es...es esmu noguris. Es esmu pavisam noguris. Es vairs neesmu tik jauns kā agrāk, un es...un es zinu, ka mūsu dienas ir skaitītas. Un es zinu, ka man ir jāiegulda absolūti viss, ko es varu, Dieva Valstības labā. Man ir jāsludina katru reizi, kad vien man rodas iespēja. Man ir jāiet, man ir jāiet, neatkarīgi no tā, vai es tā jūtos vai nē.

372 Es nāku šurp, jo es jūtu, ka man tas ir jādara. Es...es gribu to darīt. Es jūs mīlu. Es nesaku skarbas un smagas lietas tāpēc, lai...ka es to gribu. Manī kaut kas pulsē. Tieši šī lieta, kas ir atkal un atkal apstiprināta, ir tā, kas spiež mani darīt šīs lietas. Es saku to laipni, ar mīlestību. Es negribu bārt mūsu sievietes vai mūsu vīriešus. Ne jau tāds ir mans nodoms, brāli, māsa. Es tikai gribu jūs aizvest līdz tādām stāvoklim, kur jūs varat ieraudzīt Tā Kunga izlabošanu un pātagu, ka jums tagad ir jāieiet. Neatlieciet to; varbūt jūs gaidīsiet pārāk ilgi.

373 Un jūs, kas vēlaties pāriet Tā Kunga pusē, ar pilnīgu nodošanos savā sirdī, atrazdamies šobrīd šajā auditorijā vai tajā valstī, kur nonāks šīs lentes; vai jūs, noliekuši galvas... Neceliet augšup rokas, ja jūs to nedomājat nopietni. Nu, ja jūs patiešām domājat to nopietni, ja gribat nākt pie Tā Kunga ar vairāk veltītu dzīvi, vai jūs tagad nepacelsiet savas rokas? Jūs, lai Tas Kungs jūs svētī. Jūs no jauna veltāt sevi Kristum, lai censtos panest negodu. Sakiet: “Šodien es gribu uzņemties to negodu.”

374 Arī es esmu pacēlis abas savas rokas. Es, es gribu uzņemties Jēzus Kristus negodu. Es ar prieku nēsāju šo marķējumu, ko sauc par “sektantu”, lai kā arī jūs gribētu to nosaukt. Es to nēsāju ar lepnumu, jo tas ir Tā Kunga dēļ. Es nēsāju to ar lepnumu.

375 Vai tad jūs visi nevēlaties darīt to pašu? Paceliet rokas un sakiet: “Ar Dieva žēlastību es...es gribu...es esmu...” Tie mācekļi atgriezās, uzskatīdami, ka tas ir liels gods nest negodu Viņa Vārda dēļ. Vai arī tu gribi nest negodu kādas Holivudas zvaigznes dēļ, vai kaut kā no televīzijas, vai kādas draudzes locekļa, vai vēl kaut kā dēļ? Vai arī tu gribi nest negodu Jēzus Kristus Vārda dēļ?” “Dod man negodu Vārda dēļ, Kungs. Es zinu, ka Viņš nesa negodu Dieva Vārda dēļ. Ļauj to nest arī man, Kungs.”

Un šo svētīto krustu es nesīšu,

Līdz nāve mani atbrīvos,

Tad mājās iešu es, lai kroni nēsātu.

376 Kādu dienu arī mums būs kronis. Tas tiek taisīts šobrīd. Kad šī zemes dzīve būs beigusies, tad mēs uzzināsim, ka tas ir pareizi.

377 Un tā, šeit nav tik daudz vietas, lai atvestu cilvēkus pie altāra. Lai tavs krēsls, kur tu atrodaties, ir tavs altāris. "Visi, kas noticeja... Kamēr mēs lūdzamies.

378 Debesu Tēvs, man šķita, ka gandrīz visi jaunie un vecie šajā auditorijā pacēla rokas augšup. Un es lūdzu, lai katru reizi, kad tiks atskaņota šī lente, cilvēki paceltu savas rokas un nomestos ceļos tajā istabā; tēvs un māte aizietu, paņemtu viens otru aiz rokas un sacītu: "Dārgumiņ, mēs jau pietiekami ilgi esam bijuši draudzes locekļi. Nāksim pie Kristus." Dāvā to, Kungs.

379 Svētī šos cilvēkus šeit. Es lūdzu, lai Tu dāvā viņiem, Kungs, veltītu dzīvi. Daudzi no viņiem, Kungs, ir labi cilvēki. Viņi ir...viņi ir Tavi cilvēki; viņi vienkārši nav iepazinuši patiesību. Un es lūdzu, lai Tu parādi viņiem Tavu patiesību, Kungs. "Tavs Vārds ir Patiesība."

380 Kā Tu teici Jāņa Evaņģēlijā, man šķiet, kaut kur 17. nodaļā, Tu teici: "Tēvs, svētī viņus patiesībā. Tavs Vārds ir patiesība."

381 Un atkal, Tavs Vārds joprojām ir patiesība. Tas vienmēr ir patiesība, jo tas ir Dievs. Un es lūdzu, Dievs, lai Tu svētī viņus patiesībā, tas ir, dari viņus svētus, attīri viņus no visām ticības mācībām un konfesijām. Attīri viņus no visām pasaulīgajām lietām, lai viņi varētu dzīvot veltītu Vārda dzīvi. Dāvā to, Kungs. Tagad viņi ir Tavi. Tu apsolīji to darīt. Un kā Tavs kalps es pienesu savu lūgšanu par viņiem. Jēzus Kristus Vārdā.

382 Tagad, ar noliektām galvām, nodziedāsim šo dziesmu, kamēr mēs turpinām lūgties.

Jēzus visu samaksāja,

Visu Viņam... (Aizdomājieties par to!)

Grēku...

383 Vakar es biju vienā vietā, un viens vīrietis mērīja mani uzvalkam, ko man nopirka viens brālis no šīs draudzes. Viņš teica: "Tavs uzvalks izskatījās karsts, un es nopirku tev tādu vēsu."

384 Un es aizgāju uz turieni, lai man to piegrieztu, un viņš teica: "Redz, tavs labais plecs ir noslīdējis uz leju. Droši vien tu kādu dienu esi nēsājis kādu smagu nastu."

385 Un es nodomāju: "Jā, grēka nastu. Bet Jēzus par to visu samaksāja." Ieklausieties, kad mēs to dziedāsim.

Jēzus visu samaksāja,

Tad visu (visu manu dzīvi) es Viņam... (Ko grēks bija izdarījis?)

Grēks bija tumšsarkanu traipu atstājis,

Viņš to nomazgāja baltu kā sniegs.

386 Dievs, esi mums žēlīgs. Šajā dziļajā pārdomu laikā, lai Vārds iesūcas dziļi sirdī, Kungs. Lai šie ļaudis, kaut arī viņi kavē savas pusdienas... Bet, Kungs, tas ir vairāk nekā ēdiens. Tā ir dzīvība. "Mans Vārds ir ēdiens," Tu teici. Un tas ir tas, ar ko mīlojas mūsu izsalkušās dvēseles.

387 Paņem mūs tagad, Kungs, izveido mūs. Kungs, paņem mani līdz ar viņiem. Es vēlos iet kopā ar viņiem. Es tagad eju uz Golgātu, Kungs, ticībā. Es eju kopā ar šo sanākumi. Tagad vienkārši pārveido mani, Kungs. Es esmu darījis nepareizi. Daudzas reizes, kad es...

388 Lūk, nesen es grasījos vienkārši pārtraukt sludināt. Cilvēki negribēja manī klausīties. Viņi vienkārši turpināja darīt to pašu, un man...man zuda drosme. Manī izveidojās komplekss! Ak, Dievs! Pirms dažām svētdienām, kad Tu man iedevi tur to zīmi, nevis...un es lasīju Bībeli un ieraudzīju, ka Tu pateici Mozum tieši tā, kā tas bija tajā sapnī, ka arī tur ir kalns un ka tā bija zīme priekš viņa. Un tad tā visa beigās, lai es zinātu, ka es būtu atstājis daudzus slimus cilvēkus; kalpošanu ne tikai pravietiskajā, bet arī Vārda mācīšanā un...un lūgšanu par slimajiem. Tu ļāvi, lai šeit uz grīdas cilvēks nokrīt miris un pēc tam viņu atdzīvināji, lai apstiprinātu, ka tā ir taisnība. Tu vienmēr apstiprini Savu Vārdu.

389 Tagad, Kungs, apstiprini to tieši tagad, kamēr es stāvu Tava troņa priekšā. Paņem katru no šiem cilvēkiem, Kungs, paņem pasauli prom no mums. Paņem mani, Kungs, kamēr mēs esam Tava

klātbūtnē. Tikai paņem prom pasauli, izpurini mūsu sirdis, Dievs, tieši tagad. Izņem no mums pasauli un šīs pasaules rūpes. Ļauj mums būt veltītiem kristiešiem, ak, Dievs, lai mēs būtu mīloši un laipni, un patīkami, nesdami Gara augļus. Lūdzu, Kungs! Mēs esam Tava troņa priekšā. Grēks ir atstājis tumšsarkanu traipu uz katra no mums, bet Tavas Asinis var to piedot, Kungs, un padarīt to baltu kā sniegs. Dāvā to, kamēr mēs gaidām Tevi. Paņem mūs, mēs esam Tavi, veltījuši savu dzīvi Tev. Jēzus Kristus Vārdā dāvā to, Kungs, katram no mums.

390 Izpurini manu sirdi, Kungs. Es redzu visu savu nepareizo. Es redzu savas kļūdas. Dievs, no šī brīža es centīšos dzīvot, cik vien labi spēju, lai palīdzētu Tev. Es gribu iet, es gribu šeit no jauna veltīt savu dzīvi Tev, šajā rītā.

391 Pēc šīs apsūdzības izvirzīšanas pret saviem...saviem draugiem garīdzniekiem, kas atrodas tur...un man ir jāsaņem šīs smagās lietas, bet, Kungs, es izdarīju to caur Tavu iedvesmu. Es jūtu, ka Tu pateici man to darīt. Tagad tas ir nost no maniem pleciem, Kungs. Es priecājos, ka tas ir nost. Lai viņi dara ar to, ko vien vēlas, Tēvs. Es lūdzu, lai viņi to pieņem. Es lūdzu, lai Tu izglāb ikvienu, Kungs.

392 Lai atnāk taisno atmoda un lai draudzes vidū atnāk liels spēks tieši pirms tās aiziešanas. Es... Nav grūti par to lūgt, jo Tu to apsoli. Un mēs gaidām, Kungs, to trešo rāvienu, kas, kā mēs zinām, darīs mums lielas lietas mūsu vidū.

393 Es esmu tavš, Kungs. Es nolieku sevi uz šī altāra, tik veltīties, cik vien es saprotu, kā to darīt. Paņem prom no manis pasauli, Kungs. Paņem prom no manis to, kas ir nīcīgs, dāvā man to, kas ir neiznīcīgs, Dieva Vārdu. Lai es spēju dzīvot tik tuvu šim Vārdam, ka šis Vārds būs manī un es būšu Vārdā. Dāvā to, Kungs. Lai es nekad nenovēršos no tā. Lai es turu šo ķēniņa zobenu tik cieši un satveru to tik stingri. Dāvā to, Kungs.

394 Svētī mūs visus. Mēs esam Tavi kalpi, jo šajā rītā mēs no jauna veltāties Tev savā sirdī. Mēs esam Tavi, Jēzus Kristus Vārdā, lai kalpotu.

Jēzus...

Lai Dievs jūs svētī! Brālis Nevils.

APSŪDZĪBA

(The Indictment)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 7. jūlija rītā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 63-0707m ilgst 2 stundas un 42 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.